İYİLERİN İTTİFAKI

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci Baskı: Mayıs 2000
İkinci Baskı: Mayıs 2002
Üçüncü Baskı: Ekim 2005
Dördüncü Baskı: Şubat 2006
Beşinci Baskı: Şubat 2007
Altıncı Baskı: Mart 2008

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Entegre Matbaacılık
Sanayi Cad. No: 17 Yenibosna-İstanbul
Tel: (0 212) 451 70 70

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 57 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile

olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

YARATILIŞ GERÇEĞİ

Darwinizm bu kuşu oluşturan milyonlarca atomdan "sadece bir tanesinin" nasıl var olduğunu ve nasıl denge bulduğunu açıklamaktan bile acizdir. Allah'a iman etmeyen herkes kaçınılmaz yenilgiyle er geç karşılaşacaktır. Bu gerçeği fark edemeyen materyalistler ve Darwinistler son derece boş bir çaba içerisinde olduklarını kabul etmeli ve bu bölümde yer verilen iman hakikatleri üzerinde düşünmelidirler.

www.Darwinistaldatmacanininceliklerі.com

İlk bakıldığında hiçbir savunma aracı yok gibi görünen balon balıkları geçici süreler için kendilerini şişirme yeteneğine sahiptirler. Balık, hava veya su yutarak bedenini iki katına kadar çıkartarak düşmanının kendisini yutmasını engeller. Bu korunma yöntemini balığa ilham eden Allah’tır.

www.harunyahyaninvesileolduklari.com

Ceylan oldukça ürkek bir canlıdır ancak yavrusu takip edilen bir ceylan tamamen farklı davranır ve toynakları ile çakalları tekmeleyebilir. Veya saldırganları yavrularından uzaklaştırmak için kasten hayvanların yakınında koşarak dikkati kendine çekebilir. Darwinistler bu fedakar davranışların kendiliğinden ortaya çıkamayacağını, bunları ceylana Allah'ın ilham ettiğini düşünmezler.

İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta Kendisi'dir.
O'nun dışında, onların taptıkları ise,
şüphesiz batılın ta kendisidir.
Gerçekten Allah, Yücedir, büyüktür.
(Hac Suresi, 62)

Kör tesadüflerin kutuplarda yaşayan bir canlının koruyucu kürkünü, kalın yağ tabakasını var etmesi mümkün değildir. Buz ve kar tabakaları altında yaşayan kutup ayıları, dondurucu soğuklarda yaşamlarını sürdürebilecekleri herşeye sahip olarak bir anda yaratılmışlardır. Bu iri cüsseli hayvanların yavrularına gösterdikleri şefkat ve merhamet Allah’ın sonsuz şefkat ve merhameti iledir.

Işığın kolay geçtiği temiz sularda yaşayan balıklar iyi görürler. Derinde yaşayanlarda gözler oldukça büyük, bulanık sularda yaşayan balıklarda ise

gözler küçüktür. Tek bir canlı türünün gözlerinde var olan bu çeşitlilik evrimcilerin tesadüf iddialarıyla açıklamayadıkları konulardan yalnızca biridir.

www.dogalseleksiyon.com

Dünyanın neresine giderseniz gidin her canlının tam ihtiyaç duyduğu ve hepsi birbirinden farklı özelliklere sahip olarak yaratıldığını görürsünüz. Örneğin panda yavruları ilk doğduklarında son derece küçük ve savunmasızdır. Anne panda yavrusuna karşı çok şefkatlidir ve 1,5 seneden daha uzun bir süre yavrusuna bakacaktır. Bütün bunları ilham eden Allah'tır. Allah'tan başka hiçbir güç yoktur.

Hak melik olan Allah pek Yücedir,

O'ndan başka İlah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (Müminun Suresi, 116)

www.cocukbahceleri.com

Resimde görülen kum balığı fosili 50 milyon yaşındadır ve 50 milyon yıldır hiçbir değişime uğramamıştır. Günümüz denizlerinde yaşayan kum balıklarıyla aynı olan bu fosil, evrim teorisinin geçersizliğinin bir delilidir. Altta görülen canlı kum balığı ile 50 milyon yıllık fosili arasındaki benzerlik açıkça görülmektedir.

Milyonlarca fosil içinde bir tane bile yarı timsah yarı tavşan, ya da yarı yılan yarı tavşan özellikleri taşıyan canlı örneği görülmemiştir. Ancak, tavşanların hep tavşan olarak var olduklarını gösteren binlerce fosil vardır. Fosillerin gösterdiği gerçek açıktır: Canlılar evrim geçirmemişlerdir, onları Allah yaratmıştır.

Fosiller evrimcilerin canlıların birbirlerinden türedikleri, aşama aşama geliştikleri iddialarını yerle bir etmektedir. En altta günümüzde yaşayan bir ringa balığı görülmektedir, üstündeki resimde ise yan yana fosilleşmiş iki ayrı ringa türü görülmektedir. Tüm detaylarıyla fosilleşmiş olan bu balıklar, canlıların yaratıldığının delili niteliğindedir.

55 milyon yıllık ringa balığı fosili.

Yeryüzünün dört bir yanından derlenen yüz binlerce bitki fosili, evrim teorisini kesin olarak yalanlamaktadır. Resimdeki söğüt yaprağı fosili de, 50 milyon yıldır söğütlerin değişmeden varlıklarını devam ettirdiklerinin delilidir. Söz konusu fosil, bitkilerin evrim geçirmediğini, yaratıldığını söylemektedir.

Deniz iğnesi, deniz atlarıyla aynı familyaya dahil olan küçük bir balık türüdür. 23 – 5 milyon yaşındaki deniz iğneleriyle, günümüzde yaşayan deniz iğneleri birbirinden farksızdır. Bu durum, canlıların kademeli olarak evrimleştiklerini ileri süren Darwinistleri yalanlamaktadır.

www.darwinistpanik.com

Her bir sürüngen türünün kendine has özelliklerle bir anda var olduklarının ve var oldukları müddetçe hiçbir değişikliğe uğramadıklarının sayısız fosil delili bulunmaktadır. Bu delillerden biri de resimde görülen 50 milyon yıllık yılan fosilidir.

www.unludarwinistyalanlar.com

Yılan
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Messel Oluşumu, Almanya

100 milyon yıldır en küçük bir değişikliğe dahi uğramayan uçan balıklar, evrimcilerin canlıların kökeni ve tarihi hakkındaki tüm iddialarını yerle bir etmektedirler. Bilimsel bulgular canlıların kademeli olarak evrimleşmediklerini, Yüce Allah tarafından yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Günümüzde sadece iki familyası soyunu devam ettiren mersin balıkları hep mersin balığı olarak var olmuşlardır. En aşağıdaki resimde görülen ve Çin'de bulunmuş olan 144-65 milyon yaşındaki mersin balığı fosili de bu gerçeği doğrulamaktadır. Yandaki resimde, 144-65 milyon yıllık mersin balığı fosili.

Pelobatidae (Çamuradalan) familyasına dahil olan bu kurbağa cinsinin bir kısmı arka ayaklarıyla toprağı kazarak toprak içerisinde, bir kısmı da sulu ortamlarda yaşar. Bu hayvanlar aniden ortaya çıkmışlar, yani yaratılmışlar ve ilk ortaya çıktıkları andan bu yana hiçbir "evrime" maruz kalmamışlardır.
Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Messel Oluşumu, Almanya

En eski kaplumbağa fosilleri yaklaşık 200 milyon yıl öncesine aittir ve o dönemden bu yana bu canlılarda hiçbir değişim olmamıştır. Resimde görülen 37

- 23 milyon yıllık kaplumbağa fosili de, mükemmel detayları ile günümüz kaplumbağalarından farklı olmadığını göstermektedir.

Günümüz kaplumbağaları ve milyonlarca yıl önceki kaplumbağalar arasında hiçbir fark yoktur.

37-23 milyon yıllık kaplumbağa fosili de günümüzdeki örnekleri ile aynıdır

Evrimciler, köpeklerle ayılar arasındaki bazı anatomik benzerlikleri öne sürerek, her iki canlının ortak bir atadan evrimleştiklerini iddia ederler. Fosil kayıtları ise bu iddianın hiçbir doğruluk payı olmadığını göstermektedir. Resimde görülen kara ayısı kafatası fosili de, ayıların herhangi bir evrim geçirmediklerinin delillerindendir.

Ayı Kafatası

Yaş: 50 bin yıllık

Dönem:Pleistosen

Bölge: Michigan, ABD

200 milyon yıl önce yaşamış olan timsahların da, resimde fosil örneği görülen yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış olanların da, günümüzdekilerin de birbirlerinden hiçbir farkı yoktur. Timsahların yüz milyonlarca yıl boyunca değişmediğini kanıtlayan fosil bulguları aynı zamanda evrimi çürütmekte ve tüm canlıları Allah'ın yarattığı gerçeğini göstermektedir.

Timsah Kafatası

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 54 - 37 milyon yıl

Bölge: Kuzey Afrika

GİRİŞ

Televizyon izlerken, gazete okurken ya da herhangi bir yerden geçerken, görmek veya duymak istemediğiniz birçok şeyle karşılaşırsınız. Fakir insanlar, cinayetler, katliamlar, açıkça haksızlığa uğrayan ama haklarını arayamayan kişiler, kavgalar, sataşmalar, küfürler, incitici ve aşağılayıcı sözler, çekişmeler, türlü menfaat uğruna çıkartılan huzursuzluklar, zorbalıklar ve daha birçokları.

Elbette siz de herkes gibi huzur ve güvenlik dolu, hiç kimsenin bir diğerine zarar veya tedirginlik vermediği, insanların barış ve dostluk içinde yaşadıkları, birbirlerinden daima güzel, övücü, saygı ve sevgi dolu sözler işittiği bir toplumda yaşamak istersiniz. Elbette diğer insanlar gibi siz de televizyon kanallarını değiştirdiğinizde, gazetenin sayfalarını çevirdiğinizde veya işinizde, evinizde, ailenizle birlikteyken hep güzel ahlaka sahip, neşeli, candan, dürüst, saygılı, sevgi dolu, hoşsohbet insanlar görmek, hep müjdeli ve güzel haberler duymak istersiniz.

Ancak bu güzel ortamın bir gün gelip de kendiliğinden oluşacağını düşünmek ve hiçbir şey yapmadan bu günün gelmesini beklemek yeterli değildir. Bu nedenle de barışın, huzurun ve güvenliğin hakim olduğu bir toplumda yaşamayı samimi olarak isteyenler bir an önce harekete geçmeli ve bazı fedakarlıklarda bulunmalıdırlar.

Çevrenize dikkatle bakıp olayları akıl, vicdan ve sağduyu ile değerlendirdiğinizde, yukarıda sıraladığımız tüm bu güzelliklerin insanlar arasında hakim olması için çalışan, tüm vaktini, imkanlarını ve enerjisini buna vakfeden insanların var olduğunu fark edeceksiniz. İnsanlar arasında iyiliğin ve güzelliğin yaygınlaşması için ciddi bir çaba içerisinde olan bu insanların zaman zaman iyilik ve güzellik karşıtlarının haksız müdahale ve engellemeleri ile karşılaşıyor olmaları sizi yıldırmasın. Çünkü Allah'ın izni ve takdiri ile iyilik için çalışanlar mutlaka kötülük isteyenlere üstün geleceklerdir. Öyle ise siz de bu "iyi insanlara" katılın, siz de iyilerle, samimilerle, şefkatlilerle, candan ve adaletli insanlarla, dürüstlerle, merhametlilerle, hoşgörülülerle, vicdanlılarla, iyimserlerle, hayırseverlerle, alçakgönüllülerle, affedicilerle birlik olun, onlara tüm desteğinizi verin.

Çevrenize baktığınızda iyiler gibi kötülerin de kimler olduklarını ve nasıl bir toplum modeli oluşturmayı amaçladıklarını fark edebilirsiniz. Günümüzde "kötüler" güzel ahlakı savunan insanları türlü yöntemlerle susturup sindiren bir ittifak kurmuşlardır. Bu ittifak ilk bakışta "güçlü" görünüyor da olabilir. İşte çevrenizde görmek istemeyip de gördüğünüz tüm çirkinliklerin, zalimliklerin, dejenerasyonun, sevgisizliğin, nefretin, acımasızlığın, kötü sözlerin,

haksızlıkların, fakirliğin, dedikoduların, insanları üzen, sıkan, gerilime düşüren her türlü olayın nedeni kötülerin bu şiddetli ittifakıdır.

Bu ittifakın farkına varan iyi ve vicdan sahibi insanların çevrelerinde gelişen bu olaylara karşı kayıtsız kalmamaları gerekir. Eğer çevrenizdeki kötülüklerden bir nebze olsun rahatsızlık duyuyor ve dünya üzerinden bir an önce yok olmalarını talep ediyorsanız, bu sizin vicdan sahibi, duyarlı bir insan olduğunuzu gösterir. Bu nedenle de vicdanı körelip kötülüklerden rahatsızlık duymayan bir insan olmadan önce mutlaka iyilerden olmanız, hayatınızın bundan sonraki bölümünü onların safında geçirmeniz şarttır. Unutmayın ki zulme rıza göstermek, durmak bilmeyen kötülüklere karşı ses çıkarmadan seyirci olmak, zulmün ta kendisidir.

Hiç kimse "Benim desteğimden ne olur" dememelidir, çünkü önemli olan herkesin kendi samimi niyeti ve gösterdiği halisane çabadır. Allah her insanın elinden gelenin en fazlasını yapmasını, iyilerin yanında yer almasını tüm bu kötülüklerin erimesine ve oluşturdukları ittifakın darmadağın edilmesine vesile edecektir. Allah bir ayetinde insanların arasında yeryüzündeki bozgunculuğu giderecek fazilet sahibi kişilerin bulunması gerektiğini buyurur:

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (Hud Suresi, 116)

Bu kitap, iyiliğin hakim olmasını isteyenlere, iyilik yapmaları ve diğer iyilerle ittifak etmeleri için yazılmış bir çağrı niteliğindedir. Ancak bu çağrı herhangi birine veya birilerine değil, doğrudan size yapılmaktadır. Hatta şimdiye kadar kötülerle ittifak etmişseniz bile, bu kitap sizi tevbe etmeye ve ölene kadar iyilerin yanında yer almaya ve onlarla birlikte güzel ahlakı yaşamaya davet etmektedir.

GERÇEK İYİLER VE GERÇEK KÖTÜLER KİMLERDİR

İnsanların dünyanın dört bir yanında var olan kötülükleri, adaletsizlikleri, zulüm ve haksızlıkları sıradan olaylar gibi değerlendirmelerinin altında pek çok neden bulunmaktadır. Bu nedenlerden en önemlisi insanın çevresinde olup bitenlerden haberdar olmaya başladığı andan itibaren sürekli bu tip olaylarla karşılaşmasıdır. Gerçekten de gazetelerde veya televizyonda, vahşice işlenmiş cinayetlerin, acıma ve merhamet duygusu kalmamış canilerin, acımasızca açlığa ve soğuğa terk edilen korumasız çocukların, yaşlıların ve kadınların, dolandırıcılıkların, ahlaksızlıkların, kıskançlıkların, düşmanlıkların, çıkar kavgalarının, dejenerasyonun haberlerine rastlanmayan tek bir gün bile geçmemektedir.

Buna benzer olaylara şahit olan insanların büyük bir bölümü bunları kendilerini ilgilendirmeyen, başkalarının başına gelen olaylar olarak değerlendirirler. Bu nedenle de toplumda yer alan bu tür çarpıklıkların, huzursuzlukların ve acımasızlıkların sorumluluğunu üzerlerine almazlar. Sözgelimi masum ve savunmasız bir insan kimi zaman kendisinden maddi olarak daha fazla imkana sahip bir kişinin hışmına uğrar, o kişiden çok ağır sözler, hakaret ve iftiralar işitir. Böyle bir durumda herkes asıl suçlu olanın haksız yere o masum insana saldıran kişi olduğunu çok iyi bilir, ancak genellikle bir kişi bile bu haksızlık karşısında ses çıkarmaz. Sessiz bir izleyici olmayı tercih eder. "Benim ses çıkarmamdan ne olur ki?" veya "Beni ilgilendiren bir konu değil" diyerek haksızlığa göz yumar.

Elbette ki bunlar vicdanı henüz körelmemiş ve kalbi katılaşmamış insanlarda rahatsızlık uyandıran, onların hamiyet hislerinin kabarmasına neden olan olaylardır. Ancak sadece kızmak, yermek, sıkıntı duymak bu olayların tekerrür etmelerini engelleyemez. Bunun için gerçekten vicdan sahibi olan ve iyilik yönünde düşünen insanların samimi bir çaba içinde olmaları ve iyiliğin peşinde koşanlara her koşulda destek olmaları gerekmektedir.

Ancak bunun için kimlerin iyi, kimlerin kötü olduğunu ayırt edebilmek gerekir. Çünkü günümüzde iyilik ve kötülük göreceli bir kavram haline gelmiş, herkes içinde bulunduğu topluma, sosyal yaşantısına, hatta çıkarlarına göre iyilikler ve kötülükler belirlemiştir. Örneğin günümüzde sokak köpeklerine sahip çıkarak onların haklarını korumak çok önemli bir iyilik alametidir. Veya afet bölgesine bir kamyon eşya gönderilmesine aracı olmak, bunun için birkaç telefon açmak "yardımsever" sıfatını almak için yeterlidir. Ya da bir yardım kulübünde biraraya gelerek, birkaç okulun duvarlarını boyatmak, birkaç

çocuğun okul gereksinimlerini karşılamak bu insanlara ömür boyu yetecek bir hayır işi olarak değerlendirilir. Bu hayrı yapan kişi yaptığından dolayı çok büyük bir gurur duyar, çevresindeki kişiler de "Ne kadar iyi bir insan" diyerek onu takdir ederler. Bunlar elbette ki güzel davranışlardır, ancak bu tür kısıtlı girişimlerin dünyadaki kötülüklerin tamamen yok olması için yeterli olmayacağı çok açıktır. Aslında bu tür yardımlarda bulunan insanlar da bu gerçeğin farkındadırlar. Yani yaptıklarının büyük bir fedakarlık gerektirmediğini bilirler. Hatta bazıları, yaptıkları ile sadece toplumdaki ve yakın çevrelerindeki itibarlarının yükseldiğini, aynı zamanda da boş vakitlerini değerlendirecek bir meşgale bulduklarını düşünürler. Bu girişimlerinin bir başka nedeni de vicdanlarını rahatlatmaktır.

Oysa bu kitapta söz edilecek olan "iyiler"in hedefi burada sayılanlardan çok daha büyük bir hedeftir. Kayıtsız şartsız iyilerden olmaya ve ömrünün sonuna kadar iyilere destek vermeye karar veren insanların oluşturacağı "iyilerin ittifakı", kısa sürede çok güçlenir ve çok önemli sonuçlar elde eder. Kötülerin ittifak ederek dünyanın her yerine yaydıkları kin, nefret, acımasızlık, samimiyetsizlik, yalancılık, zalimlik gibi özellikler ancak iyilerin bu ittifakı sayesinde yeryüzünden kaldırılabilir, bu ahlaka sahip insanlar tamamen etkisiz ve zararsız hale getirilebilir.

Yukarıdaki hedeflerin hiçbiri bu kitabı okuyan insanlara uzak, hayali ve gerçekleştirilmesi imkansız gibi görünmemelidir. Çünkü kitabı okudukça siz de göreceksiniz ki iyilerin ittifakına dahil olmak her insan için son derece kolaydır. Bir ev hanımından lise öğrencisine, esnaftan profesöre kadar vicdan sahibi, güzel ahlakı bilen ve bu ahlakın insanlar arasında yaşanmasını isteyen her insan iyilerle ittifak edebilir. Ancak bunun için tüm ön yargılarınızdan, şimdiye kadar yaptığınız değerlendirmelerden ve size öğretilen doğru ve yanlışlardan tamamen kurtulmalısınız. Daha sonra çevrenize dikkatle bakmanız ve gerçek iyilerle gerçek kötülerin kimler olduklarını tespit etmeniz gerekir. Bu tespiti yaparken de kendinize tek bir ölçü almalısınız: Bu ölçü Rabbimizin bize yol gösterici olarak indirdiği Kuran'dır. Çünkü gerçek iyileri ve gerçek kötüleri sadece Rabbimiz bilir ve Kuran'da da bize iyilerin ve kötülerin özelliklerini ayrıntılı olarak bildirir.

Kuran'da İyiler ve Kötüler

Bir insanın kötü bir ahlaka sahip olmasının tek nedeni Allah'a ve ahiret gününe iman etmemesi ve Allah'tan korkup sakınmamasıdır. Yeryüzünde var olan tüm kötülükleri bir an için aklınızdan geçirin; adaletsizlik, kıskançlık, haksız yere masum bir insanı öldürmek, kin, nefret, sevgisizlik, acımasızlık, sinsilik, hainlik, zalimlik… Bunların hepsi Allah'ın Kuran'da insanları men ettiği özelliklerdir ve Allah bu kötü ahlaka sahip insanları ahirette sonsuza kadar

azaplandıracağını bildirmiştir. Dolayısıyla Allah'tan korkup sakınan bir insanın "kötü" olması imkansızdır. Allah'ın insanları kötülüklerden sakındırdığı ayetlerinden bazıları şöyledir:

... Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (Nahl Suresi, 89-90)

İnsanların bir bölümü Allah'a ve ahiret gününe kesin olarak iman etmediklerini, ancak yine de yaygın olan birçok kötü ahlak özelliğine sahip olmadıklarını söyleyebilirler. Fakat şu kesin ve açık bir gerçektir ki, bir insan hayatı boyunca hiçbir kötülüğe bulaşmamış dahi olsa, bir gün çıkarları ciddi şekilde zedelendiğinde bu kişinin her türlü kötülüğü yapması beklenebilir. Örneğin hayatı boyunca gece gündüz çalışarak elde ettiği işini ve kariyerini kaybetme riski söz konusu olduğunda, fakir kalmaktan veya canını kaybetmekten korktuğunda bu insanın çıkarları için diğer insanlara rahatlıkla kötülükte bulunabileceği açık bir gerçektir. Bu tür kişilerin örneklerine hayatımız boyunca sık sık rastlarız. Örneğin işyerinde bir hata yapan ve bu hatasından dolayı işinden kovulmaktan korkan biri kolaylıkla bu hatayı başkasına yükleyebilir. Veya hayatı boyunca rüşvet almaz, kanunlara karşı gelmez, ancak paraya çok fazla ihtiyacı olduğu bir dönemde, örneğin oğlunun hastahane masraflarını karşılaması gerektiği bir anda rüşvet almayı makul görebilir.

Allah korkusu olmayan bir insan dünyanın en güzel ahlaklı, en dürüst insanı olduğunu söylese dahi bu kesinlikle inandırıcı olmaz. Belki gerçekten de hırsızlık yapmaz, yalan söylemez, ama pek çok kötü ahlak özelliğini üzerinde barındırabilir. Örneğin çevresindeki insanlara karşı insancıl, şefkatli, sevecen ve dostça bir tavır göstermez, alaycı ya da aşağılayıcı bir tavır takınır. Sözleri ve şakaları ile insanları iğneler, her konuşmasında onlara huzursuzluk verir. Veya kumar oynamayan biri, çevresinde herkesin kumar oynadığı ve kumar oynamanın normal karşılandığı bir yerde kumar oynayabilir. Allah korkusu olmadığı için iradesi herhangi bir koşulda kolaylıkla kırılabilecek ve kötü bir ahlaka yönelebilecek bir insanın, gerçek iyilerden olduğunu söylemek mümkün değildir.

Bir de hayatının her anında ahlaksızlık yapan, insanlara huzursuzluk, tedirginlik veren, onları aşağılayan, dolandıran, incitici sözler kullanan, insanlara değer vermeyen, sadece kendisini düşünen, dedikoducu, kötümser, saldırgan, yalancı insanlardan olup da, arada sırada sokaktaki bazı fakirleri

giydirip doyuran, onlara yardımda bulunanların da gerçek iyilerden oldukları söylenemez. İyi insanların tüm hayatlarında doğruluk, dürüstlük, adalet, candanlık ve samimiyet hakimdir. Ancak şu yanlış anlaşılmamalıdır; insanların elbette ki hataları veya eksik yönleri olabilir. İyi ve samimi niyetli bir insan bu hatalarının ve eksikliklerinin farkına vardığında bunları hızla telafi etmek için çaba sarf eder, vicdanının ve gücünün yettiği oranda en güzel ahlakı göstermeye çalışır.

Allah'tan korkup sakınan bir insan sadece belli durumlarda değil, her koşulda güzel ahlak gösterir. Ahlakının güzelliği kişilere, olaylara veya imkanlarına göre değil, ahiretteki zorlu ve dönüşü olmayan sorgulamaya göredir. Bu nedenle de ahirette sorgulanırken hesabını veremeyeceğini düşündüğü hiçbir harekette bulunmaz, tek kelime söylemez. Aksine ahirette karşılaşmaktan dolayı sevinç duyacağı güzelliklerin peşinden gider. Allah bir ayetinde insanların ahiret gününü düşünmelerini şöyle bildirir:

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi Kendisi'nden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (Al-i İmran Suresi, 30)

Sonuç olarak bir insanın Allah'tan korkması o insanın iyilerden olduğunun bir göstergesidir. Allah'tan korkup sakınmayan biri ise doğal olarak kötülerin ittifakının bir mensubudur. Belki her zaman kötülerin ittifakında fiili olarak yer almaz, ama her an kendisi için kötülük yapmaya uygun koşullar oluşabilir ve bu kişi bilerek ya da bilmeyerek kötülerin yanında iyilere karşı mücadeleye girişebilir.

Allah Kuran'da, "Allah Katında canlıların en kötüsü, şüphesiz inkar edenlerdir. Onlar artık inanmazlar." (Enfal Suresi, 55) hükmüyle insanların en kötülerinin kimler olduğunu zaten tüm inananlara bildirmiştir. Öyle ise iyilerle birlik etmek isteyen bir insan, mutlaka Allah'tan korkup sakınan insanların yanında yer almalıdır.

Bir İnsanın Gerçek Niyetini Davranışları Gösterir

İyilerin kimler olduklarını belirlerken göz önünde bulundurulması gereken çok önemli bir nokta daha vardır: Bu da insanların büyük bir bölümünün Allah'a ve Kuran'a iman ettiklerini söylemelerine rağmen, yaşantılarıyla ve savundukları değerlerle Kuran ahlakına ters düşmeleridir. Allah, Bakara Suresi'nde Allah'a ve ahiret gününe iman ettiğini söyleyen, ancak gerçekte yeryüzünde fesat çıkaranlardan olan bu insanların gerçek yüzlerini şöyle bildirmektedir:

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azap vardır. Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır. (Bakara Suresi, 8-16)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, bu tür insanlar kendilerinin son derece adaletli, dürüst ve erdemli insanlar olduklarını iddia eder ve çevrelerindeki insanların davranışlarını kınayarak, onlara nasihatler verirler. Oysa asıl fesat çıkartanlar, gizli ve sinsi yollarla insanlara zulmedenler, huzursuzluklara ve düşmanlıklara neden olanlar bu kişilerin ta kendileridir. Bu nedenle iyilerin ve kötülerin kimler olduklarını araştırırken önemli bir ölçü de insanların yaptıkları ile sözlerinin birbirine uymasıdır. Örneğin bir insan Müslüman olduğunu, Allah'a iman ettiğini söylüyorsa, fakat bir yandan da Müslümanlara karşı sinsi bir mücadele içindeyse, o zaman bu insanın sözlerinin samimiyetinden şüphe etmek gerekir. Sözgelimi bugün milli ve manevi değerlere önem veren bir insan olduğunu, adaleti, güzel ahlakı, dürüstlüğü savunduğunu, herkesin böyle davranması gerektiğini söyleyen bir insan, bir yandan da ahlaksız, iffetsiz, saygısız insanların reklamını yapıyorsa, onları topluma gıpta edilen, ünlü, erişilmesi zor, saygıdeğer insanlar olarak tanıtıyorsa bu insanın samimiyetinden şüphe edilir. Ahlaksızlıkları "cesaret", "modernlik", "marjinallik" olarak gösteren ve bu şekilde birçok insanın ahlaksızlığı, iffetsizliği, dejenere olmayı bir meziyet gibi görmesine ve bu insanların bir kopyası gibi yaşamak istemelerine neden olan insanların gerçek niyetleri ve anlayışları ortadadır.

Allah Kuran'da iyilerin ve kötülerin kimler olduklarını, hangi özelliklere sahip olduklarını, üsluplarını, diğer insanlara ve dünyaya bakış açılarını açıklamıştır. Samimi olarak iyiliği arayan bir insanın ilk olarak yapması gereken şey Kuran'da iyilerin özelliklerini görüp çevresindeki insanlarda bu özellikleri

aramasıdır. Aynı şekilde kötülerin Kuran'da bildirilen özelliklerini görmek günümüzdeki kötüleri tanımak için de bir ölçü olacaktır.

Günahkar, haram yiyen, Allah'a ortak koşan, anne ve babalarına karşı saygısız ve vefasız, kolaylıkla kendi çıkarı için masum bir insanı öldüren, kötülüğü emreden, iyilikten alıkoyan, cimri, Allah'ı unutmuş, aşağılık, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan), hayrı engelleyen, saldırgan, zorba-saygısız, Allah'ın ayetleri okunduğunda veya dinden söz edildiğinde "(Bunlar) Eskilerin uydurma masallarıdır" diyen, bir avuç toprak veya su için insanları katleden, çocuk, yaşlı, kadın, erkek ayırmadan insanları yurtlarından çıkaran, işkencelere uğratan ve bunları yapanlara ses çıkarmayan, Kuran'ın bir bölümüne inanıp bir bölümüne inanmayan, bozgunculuk çıkaran, dirlik ve düzeni bozan, diğer insanlarla veya topluluklarla alay eden, insanlara kötü lakaplar takan, dedikodu yapan, iftira atan, insanların gizli yönlerini araştıran, zanda bulunarak insanlar ve olaylar hakkında kesin hükümler veren ve bunları insanlar arasında yayarak kışkırtıcılık yapan, zalim, cahil, bencil, keskin diliyle insanları eleştirerek inciten, hain, fasık, büyüklük taslayan, gafil, yalan düzüp uyduran, azgın, akıl erdirmeyen, laf dinlemeyen, umutsuz, inatçı, kendini beğenmiş, şımarık, böbürlenen, kibirli, hak karşısında direten, nankör ve şüpheci…

Yukarıda sayılan sıfatlar Allah'ın Kuran'da kötüleri anlatmak için kullandığı tanımlamalardan bazılarıdır.

Allah'ın Kuran'da iyiler için bildirdiği özelliklerden bazıları ise şöyledir: Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden, oruç, zekat, tesettür, 5 vakit namazı dosdoğru kılmak gibi farzları titizlikle koruyan, iyiliği emredip kötülüklerden sakındıran, zekatı veren, Allah'ın sınırlarını koruyan, mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene veren, bir söz verdiğinde sözüne vefa gösteren, zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabreden, sadık, dürüst, samimi, şefkatli, esirgeyici, ihlaslı, müminlere düşkün, kerim, sevgi duyarlılığı olan, güvenilir, temiz, itaatli, alçakgönüllü, vaadinde doğru, yumuşak huylu, gönülden Allah'a yönelen, azim sahibi, sabırlı, teslimiyetli, basiretli, ferasetli, hikmetli konuşan, saygın, onurlu, kınayanın kınamasından korkmayan, cesur, itidalli, hoşgörülü, merhametli, şerefli, müjde veren, mutlu ve bahtiyar, efendi, daima güzel söz söyleyen, iffetli, salih…

Kuran'da Allah'ın bildirdiği bu güzel ahlaka ait özelliklere sahip olmayan, hatta bu özelliklerin tam aksi yönünde hareket eden insanların "iyilik" adına ortaya çıkmaları, insanlara zulmederken, zulme karşı olduklarını iddia etmeleri, iftira atanları kınarken, kendileri başkalarına iftiralarda bulunmaları, suçlu ve sahtekar olmalarına rağmen insanlara karşı masum ve dürüst bir kişi rolünü

üstlenmeleri onların ne kadar samimiyetsiz ve ikiyüzlü insanlar olduklarını göstermektedir.

Bu nedenle iyilerle ittifak etme kararında olan bir insan çevresindeki tüm olayları ve gelişmeleri dikkatle analiz etmeli, sonuç çıkarırken çoğunluğu değil, sadece Kuran'ı ölçü alarak, vicdanının sesini dinlemelidir.

Kötüler Şeytanın Yolunu İzler

İnsanların büyük bir bölümü şeytanın "hayali", yani gerçekliği olmayan, sadece kötülükleri sembolize etmek için kullanılan bir varlık, daha doğrusu bir kavram olduğunu zannederler. Oysa, Allah insanları ve yeryüzündeki diğer canlıları yarattığı gibi, ayrı bir boyutta cinleri, melekleri ve şeytanı da yaratmıştır.

Şeytanın en belirgin özelliği Allah'a karşı itaatsiz olması, kendisini beğenmesi ve kibirli olmasıdır. Bu özelliklerinin yanı sıra şeytan ilk insan olan Hz. Adem yaratıldığında insanları Allah'ın yolundan saptırmak, onların doğru yolda olmalarını engellemek için karar almıştır. Şeytanın bu kararı Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım. Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (Sad Suresi, 82-83)

Şeytan insanları Allah'ın emrettiği doğru yola ve vicdanlarına uymaktan alıkoyup kışkırtırken çok farklı yöntemler izler. İnsanlara çeşitli kuruntular verir veya dostları aracılığı ile kötülük ve vicdansızlık yapmaları yönünde telkin yapar. Örneğin namazını 5 vakit düzenli şekilde kılmaya başlayan veya Allah'ın bazı hükümlerini yerine getiren biriyle şeytanın etkisi altında olan arkadaşları alay ederler, namaz saatinde dünyevi bir şeyi ona süslü ve çekici göstererek onu namaz kılmaktan alıkoymaya çalışırlar. Ve eğer bu kişi vicdanının sesini dinleme konusunda iradeli ve kararlı davranmazsa şeytan, arkadaşları aracılığı ile kısa sürede bu insana ibadetlerini bıraktırır. Oysa Peygamberimiz (sav) de bir hadisinde namazın önemiyle ilgili olarak şöyle haber vermiştir:

Câbir raduyallahu anh şöyle dedi: Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'i: "Gerçekten kişi ile şirk ve küfür arasında namazı terketmek vardır" buyururken işittim. (Müslim, Îmân 134. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Sünnet 15; Tirmizî, Îmân 9; İbni Mâce, İkâmet 17)

Şeytanın kandırmacalarına başka bir örnek olarak da yardıma muhtaç insanlara yardım eden birine yakın çevresinin "enayi" olduğunu, parasını hayır işlerinde kullanacağına kendisine yeni bir araba alabileceğini veya tatile gidebileceğini söylemesini verebiliriz. şeytan bu insanın yakın çevresini

kullanarak, ona güzellikleri, hayırlı işleri çirkin veya zor gösterir ve böylece o kişinin iyilikte bulunmasını engeller. Ya da çıkarları ile ters düşen bir durumda en yakın dostlarını terk etmesini makul gösterir. Böyle durumlarda insanlar hep ikilemde kalır ve bir türlü karar veremezler. Bir yandan kaç yıllık dostlarının yardıma ihtiyacı olduğunu, onları yüzüstü bırakmanın vefasızlık olacağını düşünürler. Diğer yandan da onlara yardımda bulunurlarsa maddi kayba uğrayacaklarını, bazı güçlükler yaşayabileceklerini hesaplarlar. İnsan bunları düşünürken, kendi kendine karar vermeye çalıştığını ve seçenekler arasında muhasebe yaptığını zanneder. Aslında bu ikilemi yaşarken birbiriyle çatışanlar onun fikirleri değil, vicdanının sesi ile şeytanın sesidir.

Kısacası şeytan insanlara ya doğrudan zihinlerine fısıldayarak veya bazı insanlar aracılığı ile olumsuz telkinler verir ve onları Allah'ın yolundan ve vicdanlarına uymaktan, iyilik yapmaktan, güzel söz söylemekten, fedakarlıkta bulunmaktan alıkoymaya çalışır. Hayatları boyunca şeytanın sözlerine uyup, bilerek ya da bilmeyerek onun peşisıra gidenler ise şeytanın taraftarı haline gelir ve tüm hayatları boyunca kötülerden yana olurlar. Allah şeytanın insanlar üzerindeki etkilerini ayetlerde şöyle bildirmiştir:

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (Nur Suresi, 21)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (Mücadele Suresi, 19)

Aslında şeytan tüm insanlarla benzeri bir mücadele içerisindedir, ancak Allah'tan korkup sakınan, vicdanına uyan ve irade sahibi olan insanlar şeytanın oyunlarına gelmezler. Allah korkusu olmayan, zayıf ve iradesiz kimseleri ise ayetlerde de bildirildiği gibi, şeytan sarıp kuşatır. Allah başka ayetlerde de şeytanın etkisi altına aldığı bu insanların özelliklerini şöyle açıklamıştır:

Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (Şuara Suresi, 221-223)

Şeytanın etkisi altında hareket eden ve doğru yoldan sapan insanlar ise çoğunlukla kendilerinin çok iyi ve hayırsever insanlar oldukları iddiasındadırlar. Oysa ki insanlara karşı davranışlarından, adaletsizliklerinden, sevgi, şefkat, merhamet ve hoşgörü yoksunu olmalarından şeytanın kendilerini sarıp kuşattığı açıkça bellidir. şeytanın takipçilerinden olmalarına rağmen, iyilik ve dürüstlük iddiası ile ortaya çıkanları Allah Kuran'da şöyle tanıtır:

Kim Rahman (olan Allah)ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (Zuhruf Suresi, 36-37)

Kötüler Nasıl Biraraya Gelir?

Kötülerin biraraya gelip, inananlar aleyhinde faaliyete geçmeleri için önce birbirlerini bulmaları gerekir. Bunun için herhangi bir arayış içine girmezler. İttifak doğal hayat içinde, kendiliğinden oluşur. Zaten şeytan türlü yöntem ve taktiklerle bu ittifakı oluşturmak için gereken ortamı hazırlamıştır.

İyi insanlar aleyhinde ittifak edecek kişilerin, ittifak kuracakları yerler, mekanlar, kuracakları tuzakların şekillerine kadar herşey bellidir. Kötülerin bunun için özel bir ilanla çağrı yapmalarına da gerek yoktur. Çağrı zaten "kalplerinde nifak taşıyan" bu kişilere şeytan tarafından yapılmıştır. Bu sayede kolaylıkla biraraya gelip, tuzaklar planlayıp, kötülüğü örgütleyebilirler. Hayatın doğal akışı içinde inkarcıların çağrılarını duyar ve bu şer birliğinin saflarında yerlerini alırlar. Onları bir araya getiren inananlara karşı duydukları kin ve kalplerinden taşan nefretleridir. Allah inkarcıların müminlere besledikleri kini tarif ederken, inananları da şu şekilde uyarmaktadır:

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (Al-i İmran Suresi, 118-119)

Bu ittifak oluşurken aranan tek özellik kişinin Allah'ın dininden yüz çevirmesi, kötülüklere göz yumabilmesi, kendisinin rahatlıkla bu kötülükleri yapabilmesi ve bunları yaparken vicdani bir sıkıntı duymamasıdır. Çünkü Kuran ahlakına bağlı, iyi bir insanın kendi aralarında bulunması, onlarda çok büyük bir rahatsızlık oluşturur. Bu nedenle de doğruluğu, dürüstlüğü, güzel ahlakı hatırlatacak tek bir kelime dahi duymak istemezler. Çünkü bu sözleri duymak vicdanlarının sesini harekete geçirecektir ve bu sesi duymak ise hiç istemedikleri bir şeydir. İşte bu yüzden kötüler çevrelerinde sadece kötülerin olmasını isterler. Kötülüklerin varlığı onları sevindirir. Kötülerin güçlenmesini içten arzu ederler, çünkü iyilerin güçlenmesinin ittifaklarına zarar vereceğini bilirler.

Örneğin bir küfürbaz küfürbazların, hırsız hırsızların, homoseksüel de kendisiyle aynı ahlaktaki kişilerin yanında rahat eder. Nerede bulunurlarsa bulunsunlar onları bulur, yanlarından ayrılmazlar. Çünkü bu kişilerin yanında yaptıklarından dolayı tepki almadıkları gibi, teşvik bile görürler. Masum ve suçsuz bir insana çirkin iftiralar atan bir kişi de ancak kendisi gibi müfterilerin yanında rahat eder. Yaptıklarını övünerek anlatır, onlardan fikir sorar, tavsiyelerini dinler. O kişiler de kendi ahlaksızlıklarını, yaptıkları zulümleri, attıkları yalan iftiraları anlatarak ona fikirlerini sunarlar.

İşte şer ittifakından kast edilen de kötülerin her yerde birbirlerini bulmalarıdır. Bunun yanında eğer herhangi bir kişi bu müfteriye "yazık değil mi, neden suçsuz bir insana iftira atıyorsun" dese, bütün keyfi bir anda kaçar. Bir daha da o kişilerin yanında olmak istemez. İşte bu nedenle de kötüler, sadece birbirleriyle olmaktan zevk alırlar.

Kötüler İyilerle Birlikte Olmaktan Kaçınır, Onlara Düşman Olurlar

Önceki bölümlerde de belirtildiği gibi kötüler daima şeytanın telkini ile hareket ederler. Onlar kabul etseler de etmeseler de her konuşmalarında, tavırlarında ve kararlarında şeytanın etkisi hissedilir. Bu nedenle iyilere karşı tavırları da şeytanınki ile aynıdır. Şeytan, daha kötüler yaratılmadan önce, iyilerle birlikte olmayı reddetmiş ve iyilere karşı şiddetli bir mücadele başlatmıştır. Allah ayetlerinde şeytanın bu tavrını şöyle bildirir:

Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti. Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (Hicr Suresi, 30-33)

Dikkat edilirse, şeytanın iyilerle birlikte olmaktan kaçınıp dayatması, onların tavrını küçümsemesi ve büyüklenmesi, itaatsiz ve isyankar oluşu günümüzdeki kötülerin de en temel özelliklerindendir. Ayrıca, şeytan bu tavrının ardından insanları iyilikten ve güzellikten uzaklaştırmak, onları doğru yoldan saptırmak için vargücüyle mücadele etmeye karar vermiştir.

İşte tüm bunlar, günümüzde iyiliğe karşı birlik halinde savaş veren, yeryüzünden Allah'a ve ahirete imanı, güzel ahlakı, fedakarlığı, vicdanı, dürüstlüğü, vefayı kaldırmaya çalışan insanların şeytanla aynı özelliklere sahip olduklarını göstermektedir. Ancak kuşkusuz bu insanların başarıya ulaşmaları mümkün değildir; dünyada da ahirette de Allah bu insanlara hak ettikleri karşılığı verecektir. Çünkü Allah salih kullarının dostu ve velisidir:

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağuttur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 257)

KÖTÜLERİN İTTİFAKININ ASIL HEDEFİ

Bencil, hırslı, vicdansız ve insaniyetsiz insanlar aralarındaki kıskançlık ve rekabet nedeniyle hiçbir zaman birlikte hareket edemez, işbirliği yapamaz, bu nedenle de çeşitli hiziplere bölünürler. Bu hizipleşmenin bir sonucu olarak da birbirlerine karşı çok şiddetli düşmanlık beslerler. Allah kötülerin, yani inkarcıların, bu yönlerini bir ayetinde şöyle bildirir:

... Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 14)

Ancak kötüleri, kendi içlerindeki bu hizipleşmelerine rağmen biraraya getiren ve birlikte hareket ettiren bazı olaylar vardır. Herşeyden önce onları biraraya getiren ve ortak bir amaçta birleştiren şey, önceki bölümde bahsettiğimiz gibi şeytanın kötülerin üzerindeki etkisidir. Biraraya gelişleri ise bir çağrı, duyuru veya yazılı bir sözleşme ile olmaz. Hatta çoğu zaman kendi aralarında tek bir kelime dahi konuşmadan, tek bir kez görüşme yapmadan güçlü bir birlik oluştururlar. Birbirleriyle maddi ve manevi çıkarları nedeniyle her zaman rekabet ve çekişme içinde bulunan kişiler bile, ortak bir hedef söz konusu olduğunda tüm çekişmeleri unutur ve birleşirler. Bu hedef şeytanın kendilerine emrettiği hedeftir: İyilere, Allah'a ve ahiret gününe iman eden Müslümanlara, vicdanlı, samimi, dürüst ve haktan yana olan insanlara karşı bir güç oluşturmak ve onları çeşitli yollarla etkisiz hale getirmek ya da kendi taraflarına çekmek... Allah, "... Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar..." (En'am Suresi, 121) ayetiyle şeytanın kötülere yaptığı bu gizli çağrıyı iman edenlere bildirmiştir.

Şeytanın telkinleri ve yönlendirmesi ile oluşan bu ittifakın eylemleri ve nihai amaçları geçmişte yaşamış olan kötülerle aynıdır.

Geçmişte de günümüzde de kötülerin ittifakının en büyük hedefi, Allah'ın Kuran'da bildirdiği güzel ahlakın, fedakarlığın, samimiyetin, dürüstlüğün, vicdanın ve adaletin insanlar arasında hakim olmasını engellemektir.

Bu kişiler her ne kadar iyiliğin savunucuları olduklarını söyleseler de, aslında Kuran ahlakının yaşanması onların çıkarlarını, dünyevi hırslarını engelleyecek, yani onların "işlerine gelmeyecektir". Bu nedenle var güçleriyle dinin ve Kuran ahlakının yaygınlaşmasını ve iyi insanların sayılarının artmasını engellemek için çaba harcarlar. Aynı zamanda iyilerin de kendi saflarına geçip,

doğru yoldan sapmalarını içten arzu ederler. En büyük arzuları ise iyilerin bir gün çıkıp artık hakkı savunmaktan vazgeçtiklerini, kötüler gibi bu dünya menfaatleri için çalışan, gerçeklere gözlerini kapatan, sadece eğlencesinin, yemeğinin ve diğer ihtiyaçlarının peşinde koşan insanlar olduklarını söylemeleridir. Eğer bu arzuları gerçekleşirse kötüler hemen kendi ittifaklarını dağıtırlar ve iyilerle mücadele etmekten vazgeçerler. İyi insanların kendileri gibi konuşmaya, düşünmeye ve yazmaya başlamaları, insanlara, kadınlara, çocuklara, gençlere, yaşlılara kendileri gibi davranmaları onların iyiler aleyhindeki faaliyetlerini durdurmaları için yeterlidir. Allah birçok ayetinde inkar edenlerin iman edenleri kendi taraflarına çekmek için müthiş bir istek duyduklarını bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız... (Nisa Suresi, 89)

Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkar etmenizi içten arzu etmişlerdir. (Mümtehine Suresi, 2)

Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kıskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkara döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Bakara Suresi, 109)

Allah bir başka ayetinde ise inkarcıların inananları dinlerinden döndürünceye kadar mücadele edeceklerini bildirmektedir:

... Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkar etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 217)

Şer ittifakının iyilere karşı birleşmedeki bir diğer hedefi de, eğer iyileri kendi saflarına çekemezlerse, bu kez de onları çeşitli yöntemlerle iyiliklerden ve hayırlı işlerden alıkoymaktır. Bunun içinse Kuran'da geçmiş kavimlerden örnekler verilmekte ve kötülerin iyilere karşı iftiralar atarak tutuklattırma,

ölümle tehdit etme, öldürmeye yeltenme, suikast, katliam, sürgün, alay, küçük düşürmeye çalışma, dağıtmak için uğraşma, iftira gibi birçok yöntemi denedikleri bildirilmektedir. Bu ayetlerden bazılarında şöyle buyrulmaktadır:

Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (Tevbe Suresi, 107)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O 'baskı altına alınıp engellenmişti.' (Kamer Suresi, 9)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (Mümtehine Suresi, 9)

Ancak unutulmamalıdır ki Kuran'da Allah'ın dininden uzaklaşmış, Allah'ın elçilerine başkaldırmış bu insanların çabalarının boşa çıkacağı da haber verilmiştir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (Mümin Suresi, 5)

KÖTÜLERİN İTTİFAKININ ÖNDERLERİ

İnkarcıların, yeryüzünde bozgunculuk çıkartanların, insanların iman etmelerini engellemeye çalışanların birtakım önderleri olduğunu Kuran'da Allah bildirir ve bu insanları "kavmin önde gelenleri" olarak tanımlar. Kuran ayetlerine bakıldığında tarih boyunca her toplulukta, iyileri kötüleyerek halkı onlara karşı kışkırtan, mal ve mevkilerinin gücüne dayanarak saldırgan, şımarık ve azgınca davranışlar sergileyen kişiler bulunduğu görülür. Halk ise zengin ve güçlü gördükleri ve bu nedenle korku duydukları bu insanların sözlerine itibar ederek, çoğu zaman kötülerin önde gelenlerinin yanında yer almışlardır. Oysa Kuran'da bildirildiğine göre, bu insanların peşinden giderek onların sözlerini dinlemeleri, her söylediklerine inanmaları ve kendi vicdanlarının sesine kulak vermemeleri, cehennem ateşine sürüklenmelerine neden olacaktır. Allah bu gerçeği ayetlerinde şöyle açıklar:

Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (irşad edici) değildi. (Hud Suresi, 96-97)

Biz, onları ateşe çağıran önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (Kasas Suresi, 41-42)

Toplumda bozgunculuk ve huzursuzluk çıkartanların o toplumlardaki bazı varlık ve güç sahibi kişiler olduklarını bildiren bazı ayetler ise şu şekildedir:

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (İsra Suresi, 16)

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (En'am Suresi, 123)

Herşeyden önce bir toplumun önde gelenlerinden söz edildiği zaman o kişilerin mal varlıklarının yanı sıra, bu zenginlikleri sayesinde elde ettikleri güç de söz konusu olmaktadır. Toplumun sosyal yapısında söz sahibi olan ve bazı önemli organları da ellerinde bulunduran bu insanlar sahip oldukları fikirleri, istedikleri Kuran ahlakından uzak yaşam tarzını ve hayata bakış açılarını kolaylıkla insanlara empoze edebilirler. Bir başka yöntemleri de yine bu güçlerini kullanarak iyileri tehdit yoluyla yıldırmaya çalışmalarıdır. Allah bir ayetinde inkarcı önde gelenlerin bu özelliklerini şöyle bildirmiştir:

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (Yunus Suresi, 83)

Kötülerin ittifakının baş mimarları ve bu ittifakı yönlendirenler işte bu toplumun sosyal önderleridir. Bu önderler biraraya geldiklerinde iyiler aleyhinde ittifak eder, onları yok etmenin veya etkisiz hale getirmenin planlarını kurar, kendileri ile aynı safta bulunan kimselerden yardım alırlar. Bunun örnekleri yine Kuran'da Hz. Musa ile ilgili bir kıssa anlatılırken bildirilmektedir:

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (Kasas Suresi, 20)

Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek büyücüleri) biraraya getirdi, sonra geldi. (Taha Suresi, 60)

Ayetlerde de görüldüğü gibi, kötülerin önderleri toplanarak iyiler aleyhinde kararlar vermekte ve onlara karşı kullanacakları kişileri biraraya getirerek ittifaklarını güçlendirmektedirler. Tarih boyunca kötülerin ittifakına uyanlar da belki korktukları belki de onlardan çekindikleri için, veya onların güçlerinden etkilendikleri için kötülerin önderlerine uymuşlardır. Örneğin Firavun'un peşinden gidenler, Hitler, Mao, Stalin, Pol Pot gibi hastalıklı kişilerin her dediğini uygulayarak milyonlarca masum insanı katledenler veya bir suç örgütüne girerek türlü katliamlar gerçekleştirenler, masum insanları öldürenler, dolandıranlar da belki kendilerine sorulduğunda aynı cevabı verecek ve elebaşlarının zulmünden korktukları veya onların güçlerinden etkilendikleri için

onlarla ittifak etmeye mecbur kaldıklarını söyleyeceklerdir. Belki dünya hayatında onların bu samimiyetsiz açıklamalarına kulak verenler olabilir. Ancak ahirette onların bu açıklamaları kabul görmeyecektir. Allah bazı ayetlerinde kötülerin önderleri ile onlara tabi olanların ahirette birbirleriyle nasıl çekişip, lanetleşeceklerini bildirmiştir. Bu, kötülerin önderleri ile onlara uyanların mutlak sonudur:

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (Bu sefer) Önde gelenler, sonda yer alanlara diyecekler ki: "Sizin bize göre bir üstünlüğünüz yoktur, kazandıklarınıza karşılık olarak azabı tadın." Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (Araf Suresi, 38-40)

Oysa küfrün önde gelenlerinin sahip oldukları güç ne kendilerine ne de çevrelerindeki insanlara fayda ya da zarar getirebilir. Tüm mülkün ve gücün sahibi, üstün ve güçlü olan Rabbimizdir. Rabbimiz dilemedikçe hiç kimse hiç kimseye ne yarar ne de zarar verebilir. Bu gerçeğe iman eden müminler ise tarih boyunca ne Firavun'un ne Nemrut'un ne de bir başka şer önderinin etkisi altında kalmamışlar ve onlara boyun eğmemişlerdir. Onlar her zaman Allah'ın hoşnutluğunu aramışlar ve yalnızca Allah'tan korkup sakınarak, kötülere asla uymamışlardır. Örneğin Kuran'da Allah Hz. Musa'nın kavminin büyük bir bölümünün Firavun'un ve önde gelenlerin eziyetinden korkarak iman etmediklerini, ancak gençlerden az sayıda kişinin Hz. Musa ile ittifak ettiğini bildirmektedir. Aynı şekilde Firavun'un Hz. Musa'nın aleyhinde düzen kurmaları için görevlendirdiği büyücüler de gerçekleri görmüşler ve Hz. Musa'nın safına geçmişlerdir. Bu cesur ve yürekli insanlar Firavun'un tehditlerinden asla korkmamış, hiç çekinmeden, iyilerle ittifak etmişlerdir. Allah büyücülerin bu güzel tavrını Kuran'da şöyle bildirir:

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. "Musa'nın ve Harun'un Rabbine..." Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz

(buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz. Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim." (Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (Araf Suresi, 120-126)

Ayetlerde de görüldüğü gibi, samimi ve vicdanlı insanların iyilerle ittifak etmesini hiçbir koşul, tehdit ya da saldırı engelleyemez. Kötülerin kendilerini kötülüğe, azgınlığa ve nihayetinde cehenneme çağıran önderleri olduğu gibi, iyilerin de onları hidayete çağıran ve Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini kazanmalarına vesile olan kişiler vardır. İnsanları iyiliğe ve hayra çağıran bu kişilerden söz edilen ayetlerden bazıları şöyledir:

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. Ve onları, Kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (Enbiya Suresi, 72-73)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar Bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (Secde Suresi, 24)

İşte bu salih insanlar tüm hayatları boyunca insanları hidayete, Allah'ın sevdiği doğru yola çağırmışlardır.

KÖTÜLERİN İTTİFAKININ GİRİFT NOKTALARI

Kitabın başından beri üzerinde durduğumuz gibi, kötülerin, iyilerin aleyhinde ittifaklar kurarak, onları etkisiz kılmaya çalışacakları ve onlara kötülük yapmak için çabalayacakları Allah'ın Kuran'da bildirdiği bir gerçektir. Allah şeytanın çağrısına uyan insanların Kuran ahlakının yaşanmasını önlemek için çaba harcayacaklarını birçok ayetiyle haber verir. Bu nedenle tüm iyilerin bu konuda uyanık ve dikkatli davranmaları ve olayları hep Kuran'da bildirilen ayetlere göre yorumlamaları gerekir.

Ancak şunu da hatırlatmalıyız ki, herşey Allah'ın yarattığı kader içinde gerçekleşmektedir ve hiçbir şey tesadüfen olmaz. Eğer kötüler bir ittifak yaparak samimi ve vicdanlı insanlar aleyhinde planlar yapıyorlarsa bunda da inananlar için mutlaka büyük bir hayır ve hikmet vardır. Allah bu olaydaki hayrı dünyada veya ahirette, dilediği zaman salih kullarına gösterecektir. Bu noktada müminlerin unutmaması gereken, Kuran'da bildirilen "... Allah, kafirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez." (Nisa Suresi, 141) vaadidir. Allah'ın iyi kullarına yardım edeceği başka ayetlerde de şöyle bildirilir:

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılarsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (Hac Suresi, 40-41)

Şunu hatırlatmalıyız ki, kötülerin biraraya gelerek yürüttükleri faaliyetlerin birçok girift noktası vardır. Ama çevresindeki olayları Kuran ayetleri ışığında değerlendiren her insan bu ittifakın girift yönlerini kolaylıkla görebilecek, olağan karşıladığı birçok olayın aslında kötülerin örgütlediği bir düzen olduğunu kavrayacaktır.

İlerleyen sayfalarda kötülerin ittifakının bu sinsi ve girift yönlerinden bazı örnekler verilecektir. Bundaki amaç, Allah'ın samimi kullarının çevrelerindeki kötülükleri daha kolay fark edebilmelerine yardımcı olmak, karşılaşabilecekleri zorluklar karşısında çözüm yollarını gösterebilmektir.

Kötüler, İyileri İftiralarıyla Kötülemeye Çalışırlar

Samimiyetsiz ve sinsi insanların en belirgin özellikleri, kendileri ahlaksızlığı, sınır tanımazlığı, asiliği, vefasızlığı, fuhşu ve benzeri kötü davranışları savunmalarına ve bu şekilde yaşamalarına rağmen, kendilerini olduklarından çok daha farklı göstermeleridir. Bu insanlar karşınıza bir gün en coşkulu ve en koyu din savunucusu olarak çıkar, bir gün namus bekçisi gibi davranır, diğer insanları şiddetle kınarlar. Daha sonra sanki dünyanın en dürüst, en masum insanlarıymış gibi insanların sahtekarlıklarını eleştirir hatta bu insanların davranışlarına şaşırdıklarını söyleyip, ağır hakaretlerde bulunurlar. Genelde pek geniş düşünemeyen, duyduklarına hemen inanan insanlar ise bu kişilerin oynadıkları bu "masum ve iyi insan" rolüne hemen inanırlar.

Bu "sahte iyiler", kendilerini toplumun "ıslah edicileri" olarak görürler. Ancak asıl sapkın olan, insanları ahlaksızlığa teşvik eden kendileridir. Allah bu tür insanların durumunu ayetlerinde şöyle bildirir:

Onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. (Bakara Suresi, 11-12)

Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (Nisa Suresi, 62)

Kötülerin kendilerini iyi, namuslu, dürüst, şirin, ulaşılması gereken ideal bir model olarak gösterme konusunda uyguladıkları bir taktik de, gerçek iyileri kötülemeleridir. Bu kişileri kötülerken bir yandan da halkı bu insanların kötülüklerinden korumak istediklerini iddia ederler. Tarihte bu konuda en açık örneklerden biri Firavun'dur. Firavun halkına olmadık işkencelerde bulunan zalim, saldırgan, kaba, acımasız, kibirli, Allah'ı inkar eden bir insandır. Ancak buna rağmen halkını Hz. Musa'ya karşı kışkırtmaya çalışmış, onu insanların gözünde kötü göstermeye çalışırken kendisini de iyi niyetli göstermek istemiştir. Firavun'un bu sinsi taktiği Kuran'da şöyle bildirilir:

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (Mümin Suresi, 26)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler. Bundan ötürü, tuzaklarınızı biraraya getirin, sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur." (Taha Suresi, 63-64)

Ayetlerde bildirildiği gibi Firavun, Hz. Musa'yı halkın gözünde suçlu göstermeye çalışırken, bir yandan da kendisini halkın kurtarıcısı ve onları düşünen fedakar bir insan olarak göstermektedir. Belki o gün aklını ve vicdanını kullanmayan bazı insanlar Firavun'un bu şeytani telkinlerine kanmış ve Firavun'un yanında yer almış olabilirler. Ancak bugün, o dönemde kimin iyi kiminse kötü olduğu çok iyi bilinmektedir. Herşeyden önce Allah herşeyi bilmekte ve görmektedir. Ahirette ise Allah'ın adaleti geçerli olacaktır ve gerçek iyiler ve gerçek kötüler ortaya çıkacaklardır. Firavun Hz. Musa'nın aleyhinde bir düzen kurmuştur, ancak hem dünyada hem de ahirette büyük bir hüsrana uğramıştır. Aynı şekilde günümüzde iyileri kötü, eminleri hain, sadıkları yalancı gibi göstermeye çalışanlar, vazgeçmedikleri ve tevbe etmedikleri sürece Firavun'la aynı sona kavuşmayı kabul etmişler demektir.

Ayrıca kötüler şunu bilmelidirler ki, yaptıkları hiçbir şeyle Allah'ın iyi kullarını kendi saflarına çekemez, onları da kendileri gibi yapamazlar. Çünkü Allah temiz ve iyi insanların, kötülerin söylediklerinden uzak olduklarını bildirmektedir:

Kötü kadınlar, kötü erkeklere; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (Nur Suresi, 26)

İşte bu nedenle kötüler -sayıca çok da olsalar- iyilere karşı son derece güçsüz durumdadırlar. Müminlerin son derece vicdanlı, güzel huylu, temiz ahlaklı olduklarını çok iyi bildikleri için inkarcıların ellerindeki tek koz, "iftira atmak"tır. Ve bunun için hiçbir fırsatı kaçırmazlar.

Kuran'da Allah müminlere atılan iftiraların ve kurulan düzenlerin haberini verir. Kuran'da bildirildiğine göre, tarih boyunca iyi ve samimi insanlar büyücülükle, yalancılıkla, çıkarcılıkla, sapmışlıkla, şımarıklıkla, şaşırmışlıkla suçlanmışlar ve çeşitli iftiralara uğramışlardır. Bu nedenle hiçbir dönemde iftiraya uğrayan müminler bundan dolayı bir şaşkınlığa düşmez veya üzüntü duymazlar. Aksine peygamberlerin ve salih müminlerin yaşadıkları olaylarla karşılaştıkları için çok büyük bir şevk duyarlar.

Örneğin Hz. Yusuf, hem yanında kaldığı vezirin karısı tarafından hem de kardeşleri tarafından iftiraya uğramıştır. Ancak müminlere atılan her iftiranın karşılık göreceği bir vakit mutlaka vardır. Kardeşlerinin Hz. Yusuf için söyledikleri iftira sözü ayette şöyle bildirilir:

Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." (Yusuf Suresi, 77)

Hz. Meryem'e ve Peygamberimiz (sav)'in şerefli hanımına zina iftirası atanlar, diğer peygamberlerimizi sapkınlıkla, yalancılıkla, büyücülükle suçlayanlar hep aynı zihniyetle hareket etmişlerdir. Onlar da elbette bu mübarek ve üstün ahlaklı insanların böyle suçlara tevessül etmeyeceklerini çok iyi bilmektedirler. Ancak onları halkın gözünde küçük düşürmek, insanların onlara itibar etmelerini, sözlerini dinlemelerini engellemek için iftira yöntemine başvurmuşlar ve bu salih insanların şerefli isimlerini kendilerince karalamaya çalışmışlardır. Kuran'da inkarcıların bu yöndeki sözlerinden bazıları şöyle bildirilir:

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar. Kafirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür. İlahları bir tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu, şaşırtıcı bir şey." Onlardan önde gelen bir grup: "Yürüyün, ilahlarınıza karşı (bağlılıkta) kararlı olun; çünkü asıl istenen budur" diye çekip gitti. "Biz bunu, diğer dinde işitmedik, bu, içi boş bir uydurmadan başkası değildir. Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (Sad Suresi, 4-8)

Kavminin önde gelenleri: "Gerçekte biz seni açıkça bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' içinde görüyoruz" dediler. (Araf Suresi, 60)

Ancak onların bu tuzakları boşa çıkmış ve Allah tuzaklarını tam tersine çevirerek başlarına geçirmiştir. Müminler ise her iftiradan daha izzetli ve şerefli olarak çıkmışlardır. Örneğin Hz. Yusuf'a hırsızlık iftirası atılmıştır, ancak onun güvenilirliği o kadar açıktır ki, Mısır'ın bütün hazineleri onun yönetimine verilmiştir. Veya Hz. Yusuf'a ve Hz. Meryem'e zina iftirası atılmıştır, ama Allah Hz. Meryem'i alemlerin kadınlarına üstün kıldığını Kuran'da haber verir. Hz. Yusuf'un ise, Kendi sınırlarına olan titizliğini Kuran'da bildirerek tüm çağların

insanlarına örnek verir. İftiracıların düzenlerinin boşa çıktığı ve ahirette yaptıklarının karşılığını eksiksiz alacakları da Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (Nur Suresi, 11)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (Fetih Suresi, 6)

Kötüler Tüm İmkanlarını İyilerin Aleyhinde Kullanırlar

İnkarcıların en bilinen özelliklerinden bazıları da, cimrilikleri ve bencillikleridir. Özellikle de hayır için bir harcamada bulunmaları istense buna kesinlikle yanaşmaz, paralarından ve mallarından birazını bile Allah'ın razı olacağı işlerde kullanmak istemezler. Ancak kötülük için harekete geçtiklerinde tüm imkanlarını seferber etmekten çekinmezler. Hatta inkarcıların içindeki her grup, iyilerin aleyhinde ellerinden gelenin en fazlasını yapmada rekabet halindedir. İyiler aleyhinde tuzak kurmada biraz daha çekingen davrananlara veya ağırdan alanlara ise karşı çıkar, onların da daha fazlasını yapmalarını sağlarlar.

İyilik konusunda yarışmayan, çaba göstermeyen bu insanlar kötülük konusunda imkanlarını sonuna kadar kullanırlar. Allah onların kötülük için mallarını harcamaktan çekinmediklerini bir ayetinde şöyle bildirir:

Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkar edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (Enfal Suresi, 36)

İyileri Tehdit Ederek, Yıldırmaya Çalışırlar

Kötülerin ittifakının bir özelliği de iyilere karşı tehdit unsurunu kullanmaları ve böylelikle onların gözlerini korkutarak doğru yollarından saptırmaya çalışmalarıdır. Kötülerin geçmişte uyguladıkları bu yöntem günümüzde de aynı şekilde iyilere karşı kullanılmaktadır. Tarihte bilinen en tehditkar şer ittifakı, önceki sayfalarda da söz ettiğimiz Firavun ve yakın çevresidir. Firavun Hz. Musa'yı ve ona iman edenleri işkence ve ölümle tehdit etmiştir. Ayetlerde Firavun'un bu zalimliği şöyle bildirilmektedir:

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz. Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim." (Araf Suresi, 123- 124)

Allah başka ayetlerinde ise Müslümanların kendi dönemlerindeki şer ittifakı tarafından ölümle tehdidin yanı sıra yurtlarından sürülmek veya kayba uğramakla da tehdit edildiklerini bildirmektedir:

Neredeyse seni (bu) yerden (yurdundan) çıkarmak için tedirgin edeceklerdi; bu durumda kendileri de senden sonra az bir süreden başka kalamazlar. (İsra Suresi, 76)

"O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkaranların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (Araf Suresi, 86)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. (Araf Suresi, 88)

İnkarcıların bir de üstü kapalı tehditleri vardır. Sözde iyilerin rahatını, güvenini ve iyiliğini istiyorlarmış gibi, müminlerle birlikte olmamalarını, yoksa zarar göreceklerini öğütlerler. İyilere destek olan, onlardan yana tavır koyan her insanın "başının ağrıyacağını", sıkıntıya gireceğini, maddi ve manevi kayba uğrayacağını ima eden tavırlar sergilerler. Hatta diğerlerine ibret olması için birkaç kişiyi kendilerince cezalandırıp, mesajlarını gereken yere iletmiş olurlar. Diğer yandan da eğer iyilerin tarafında olmaktan vazgeçerlerse, kendilerinin onları koruyup kollayacağına, maddi imkanlar sağlayacaklarına dair vaadlerde bulunmayı da ihmal etmezler. Hz. Şuayb'ın kavminin önde gelenleri de, Hz. Şuayb'ın yanındaki kişilere aynı şekilde üstü kapalı tehditlerde bulunmuştur. Araf Suresi'nde bu olay şöyle haber verilir:

Kavminin önde gelenlerinden inkar edenler, dediler ki: "Andolsun, Şuayb'a uyacak olursanız, kuşkusuz kayba uğrayanlardan olursunuz." (Araf Suresi, 90)

Gerçek iyiler, sabırlılar, cesurlar, metanetliler, sadece Allah'tan korkup sakınanlar ise kötülerin hiçbir tehdidine kulak vermeden, doğru bildikleri yolda, yani Allah'ın kendilerine emrettiği şekilde devam etmişler ve inkarcıların baskısı veya tehditleri onları yıldırmamıştır. Hz. Şuayb'ın kendisini tehdit eden kavmine verdiği cevap ve büyücülerin Firavun'a söyledikleri bunun en güzel örneklerindendir:

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (Araf Suresi, 89)

(Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (Araf Suresi 125-126)

Kötüler, İyileri İnsanların Gözünde Küçük Düşürmeye Çalışırlar

Kötülerin iyileri yok etmek, onların faaliyetlerini ortadan kaldırmak, Kuran ahlakını yaymalarını durdurmak, insanların onları dinlemelerini ve istifade etmelerini engellemek amacıyla uyguladıkları yöntemlerden biri de, iyilerle alay

ederek, onları kötüleyerek insanların gözünde küçük düşürmeye, onları önemsiz ve değersiz insanlar gibi göstermeye çalışmaktır.

Gerçek iyiler, samimi ve vicdanlı insanlar yaşadıkları toplumdaki diğer insanları da vicdanlı ve samimi bir hayata davet ederler; türlü yollarla onlara Kuran ahlakının güzellikleri, ahiretin, hesap gününün varlığı, Allah korkusunun önemi gibi konuları anlatırlar. İyilerin samimiyeti ve anlattıkları her zaman çok sayıda insan üzerinde olumlu yönde bir etki yapar ve toplumda giderek Allah inancı, güzel ahlak, iyilikler, güzellikler, vicdanlı tavırlar, dostluklar, saygı ve sevgide artış olur. Daha önce düşman olanlar veya ortak bir noktada buluşamayanlar iyilerin olumlu telkinleri sayesinde birleşirler.

Ancak bu durum elbette ki kötülerin, hasetçilerin, ahlaki çöküntü içinde olanların ve insani yönü iyice zayıflamış insanların işine gelmez. Bu nedenle de iyilikleri engellemek için bu insanlarla alay eder, onlar için deli, düşük akıllı, yobaz, sığ görüşlü, gerici, sahtekar gibi sıfatlar kullanırlar. Bunu yaparken amaçları bu kişilerin toplumdaki itibarlarını zedelemektir. Deli veya sahtekar olarak tanıtılan bir insanın fikirlerine veya eserlerine kimsenin değer vermeyeceğini hesaplarlar. Bu, inkarcıların, sahtekar, ikiyüzlü, sinsi insanların binlerce yıldır uyguladıkları ve hiçbir zaman başarı ile sonuçlandıramadıkları bir taktiktir.

Tarihte peygamberlerden sahabelere, İslam alimlerinden insanların iyiliği ve ahlaki kurtuluşları için mücadele veren salih Müslümanlara kadar pek çok insan, bu tür hakaretamiz ve alay dolu sözlerle karşılaşmışlardır. Bu alay ve hakaretlerde kötülerin iyilere karşı duydukları kin ve haset en açık şekliyle ortaya çıkmıştır. Allah onların içlerinde gizli olanın ise dışarı vurandan daha fazla olduğunu şöyle bildirmektedir:

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğuz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (Al-i İmran Suresi, 118)

Daha önce de belirtildiği gibi, kötülerin iyilere karşı saldırgan ve nefret dolu tavırlarının temelinde yatan neden onların, ahlaksız, vicdansız ve Allah'ın sınırlarını tanımayan kişilere uymamaları ve Allah'ın emir ve yasaklarını kendi çıkarlarından üstün tutmalarıdır. Bu tür insanlar karşılarında Allah'ın sınırlarını koruyan, vicdanlı, nefsine asla uymayan samimi bir Müslüman gördüklerinde saldırganlaşırlar ve bu iyi insanlara dilleri ve elleriyle zarar vermeye çalışırlar.

Kötülerin iyilere karşı en çok kullandıkları saldırı sözlerinden biri ise "delilik"tir. Kuran'da bildirildiği gibi, birçok salih kul, bu zihniyetteki insanların

delilik suçlamalarına maruz kalmışlardır. Ancak, delilik suçlamasında bulunanlar elbette ki bu insanlarda akli bir yetersizlik olmadığını, aksine her birinin son derece akıllı, dengeli ve yüksek bir ahlaka sahip insanlar olduklarını bilmektedirler. Ancak belirttiğimiz gibi, amaçları iyilerin toplum içindeki itibarlarını zedelemektir. Tarih boyunca peygamberlere ve salih insanlara, delilik ithamında bulunulduğunu bildiren ayetlerden bazıları şöyledir:

"O, kendisinde delilik bulunan bir adamdan başkası değildir, onu belli bir süre gözetleyin." "Rabbim" dedi (Nuh). "Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et." (Müminun Suresi, 25-26)

Kavminin önde gelenlerinden inkar edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklî bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz." (Hud:) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. "Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (Araf Suresi, 66-68)

İnkarcılar iyileri küçük düşürmeye çalışırken, onlara kötü lakaplar takar, onların ve yanlarında yer alan insanların düşük akıllı, zayıf, sığ görüşlü olduklarını söyleyerek onların basit, sıradan hatta değersiz oldukları imajını vermeye çalışırlar. Kötülerin tarih boyunca birbiriyle benzer şekilde tekerrür eden bu davranışlarının bildirildiği ayetlerden bazıları şöyledir:

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (Bakara Suresi, 13)

Kavminden, ileri gelen inkarcılar: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancılar sanıyoruz" dedi. (Hud Suresi, 27)

"Ey Şuayb" dediler. "Senin söylediklerinin çoğunu biz 'kavrayıp anlamıyoruz'. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer yakın-çevren olmasaydı, gerçekten seni taşa tutar-öldürürdük. Sen bize karşı güçlü ve üstün değilsin." (Hud Suresi, 91)

Alay dolu ve iğneleyici sözler söylemek kötülerin karakterlerine işlemiştir. Hem iyi ve samimi gördükleri insanların kendileriyle hem de onların savundukları bazı değerlerle alay ederler. Allah alayın tüm elçilerin karşılaştığı bir durum olduğunu Kuran'da bildirmiştir. Bu nedenle alayla karşılaşan bir mümin, bunlara Allah'ın elçilerinin sabrettiği gibi sabır göstermesi gerektiğini bilir ve bu tür sözlerin kendisinin Allah Katındaki derecesini artırmasını ve kendisine ahirette Allah'ın izniyle güzel bir karşılık olarak gelmesini umar. Bildiği bir gerçek vardır; yapılan alayın alay eden kişiyi sarıp kuşatacağı ve bu kişinin ileride alayından dolayı büyük bir pişmanlık duyacağı…

Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, fakat içlerinden küçük düşürenleri, o alaya aldıkları (azap) sarıp-kuşatıverdi. (Enbiya Suresi, 41)

Ahlaksızlığı Yaygınlaştırıp, İyilerin Sayısını Azaltmaya Çalışırlar

Kötülerin önderlerinin, dünyadaki en büyük hedeflerinden biri sorumsuz, başıboş, kimseye hesap vermek zorunda olmadıkları, sınır tanımadıkları bir hayat yaşamaktır. Bunu yaparken daha önce de belirttiğimiz gibi, gerçek niyetlerini açığa vurmaz; bunu gerçekleştirmek için sinsi yöntemler izlerler.

Öncelikle yanlarına kural tanımayan, ahlaksızlığı açıktan açığa yapabilen, küfürbaz, ar ve utanma gibi kavramları kalmamış insanlardan oluşan bir topluluk bulurlar. Bu insanlar eşcinsellikten fuhuşa, uyuşturucudan kumar gibi kötü alışkanlıklara kadar her türlü çirkinliğin içindedirler. Dahası bu insanlara bir de toplum içinde saygın birer sıfat verilmiştir. Böylece bu kişiler hem toplum içinde belirli sıfatları olan, insanlar tarafından tanınan, ünlü, entelektüel ve yetenekli kişiler olarak bilinirler, hem de sınır tanımayan ahlaksızlıkları ile gündeme getirilirler. Toplumun birçok kesiminde ayıplanarak kınanan, aşağı görünen birçok tavır ve davranış bu kimseler tarafından yapıldığında her nasılsa hoş görülür. Bu insanların ahlaksız tavırları "cesaret, modernlik, çağdaşlık, marjinallik, entelektüellik" olarak tanımlanır. Hatta bununla da kalınmaz, birçok genç insan bunların hayatlarına özendirilir, sanki bu insanlar dünyanın her türlü zevkini yaşıyorlarmış gibi bir hava yaratılır. Bu sürecin ardından kısa bir süre içinde söz konusu kişileri giyimlerinden makyajlarına, konuşma üsluplarından, kullandıkları kelimelere, yaşadıkları evlerin dekorasyonundan ilişkilerine kadar taklit eden kişiler türemeye başlar. Ve bir anda toplumun büyük bir kısmı bu dejenerasyonun içine çekilmiş olur.

Bu süreç o kadar hızlı işletilir ki, belki birkaç yıl önce insanların ağızlarına bile almaktan utandıkları, hiçbir ortamda telaffuz dahi edemeyecekleri tavırlar ve karakterler bir anda herkesçe makul karşılanan olaylar haline gelir. Örneğin

eşcinsellik kınanan ve yadırganan bir olayken bir anda toplumun belli bir kesiminde eşcinsel biriyle yakın arkadaş olmak moda haline gelir. Elbette ki insanların bu aşamalardan yavaş yavaş geçmelerini sağlayan, onları faaliyetleri, çalışmaları ve organizasyonları ile sinsice etkileri altına alan bir ittifak bulunmaktadır. İşte bunları yapan kötülerin ittifakıdır.

Bu ittifakın her üyesi bu dejenerasyon propagandasını bilerek veya bilmeyerek bir ucundan tutar ve istediği yere ulaşana kadar propagandaya devam eder. Günümüz toplumları için düşünecek olursak, bu ittifaka katılanlara modacıları, film yapımcılarını, şarkı sözü yazarlarını, gazetecileri, yazarları, klip yönetmenlerini, eğlence merkezi sahiplerini vs. verebiliriz. (Elbette ki burada sayılan mesleklere sahip insanların hepsi bu sinsi amaç için çalışıyor demek değildir. Çünkü bu mesleklere sahip olan, ancak iyilerle ittifak eden vicdanlı insanlar da bulunmaktadır.)

Kötüler bu sinsi çalışmaları ile kötülüğün mümkün olduğunca fazla çevrede yayılmasına ve sayılarının artmasına aracılık eder ve bu şekilde iyilerin sayısını azaltmak için çaba gösterirler. Oysa ki bu sadece iyilerin değerini daha da kıymetlendirir ve kötülüklerin yayılması için çaba harcayanların azaplarını kat kat artırır. Allah bu gerçeği ayetlerinde şöyle bildirir:

Çirkin utanmazlıkların (fuhşun) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (Nur Suresi, 19)

Yapmakta oldukları münker (çirkin iş) lerden birbirlerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey ne kötü idi! Onlardan çoğunun inkara sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır. (Maide Suresi, 79-80)

Sayıca Fazla Olmalarını Haklılıklarının Kanıtı Gibi Göstermeye Çalışırlar

Önceki bölümlerde bahsettiğimiz gibi, geçmişte de günümüzde de kötüler genellikle sayıca iyilere oranla fazla olmuşlardır. Bunu ise kendi dar görüşleri ile iyilere karşı elde ettikleri bir üstünlük zannetmişlerdir. Sayıca çok olmanın hem güçlerini artırdığını hem de çok kişinin kendilerinden olmasının kendilerinin haklılığının göstergesi olduğunu sanarak yanılmışladır. Aynı yanılgıya düşmüş olan kişilerden biri Firavun'dur. Firavun'un bu zannı ayetlerde şöyle bildirilir:

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. "Gerçek şu ki bunlar azınlık olan bir topluluktur; Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler. Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi). Böylelikle biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da." (Şuara Suresi, 53-58)

Ancak üstün gelen ordular ve zenginlik sahibi Firavun değil, bulundukları topraklardan sürülen, zulüm gören ve Firavun'un azınlık olarak gördüğü Hz. Musa ve onu izleyen diğer iyiler olmuşlardır.

Ayrıca Firavun'un emri altında olanların çoğunluk olması hiçbir şekilde onun haklı olduğunu göstermemektedir. Allah Kuran'da çoğunluğun hakka değil aksine insanları şaşırtıp saptıran şeylere inandıklarını ve yalancı olduklarını bildirmektedir:

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (Enam Suresi, 116)

Ayrıca iyiler az da olsalar kötülere üstün geleceklerdir. Allah bunu bir ayette şöyle müjdeler:

... Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir. (Bakara Suresi, 249)

Dolayısıyla bazı insanların iyilere karşı "ama çoğunluğun fikri, ahlaki yapıları ve yaşayışları bu şekilde" gibi mantıklar öne sürmeleri, büyük bir yanılgı ve bir göz boyamadır. İnsanlar, çoğunluğun ortalamasına göre yaşamanın kendileri için en garanti yol olduğunu zannetmemelidirler, çünkü bu, yukarıdaki ayetlerde de haber verildiği gibi çok büyük bir yanılgıdan başka bir şey değildir.

Kötüler İyiler Aleyhinde Kışkırtıcılık Yaparlar

Kötülerin ittifakının bir diğer özelliği de kışkırtıcılık yapmalarıdır. Bu insanlar konuşmaları, yazıları, kullandıkları benzetmeler ve kelimeler, attıkları iftiralar, yaydıkları dedikodular ile insanları iyilere karşı kışkırtırlar. Kuran'da Firavun kavminin önde gelenlerinin bu kışkırtıcılık rolünü üstlendikleri şöyle bildirilir:

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını

terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz."

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (Araf Suresi, 127-128)

Araf Suresi'ndeki ayetlerde görüldüğü gibi, Firavun Hz. Musa'nın ona inananlarla birlikte gitmesine belki de izin verecekken, kışkırtıcı önde gelenler Firavun'a Hz. Musa ile ilgili asılsız iftira ve yalanlar söylemişler ve onu kışkırtarak zulüm yönünde karar vermesini sağlamaya çalışmışlardır. Bu örnekte görüldüğü gibi, kötülerin ittifakı her zaman kötülüğü kışkırtmak, insanları iyilerin aleyhine çevirmek için faaliyet gösterir.

Allah kışkırtıcılık görevini üstlenen kimseler hakkında bir başka ayette ise şunları bildirmiştir:

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (Ahzap Suresi, 60)

Kötülerin, bu yönde binlerce yıldır yürüttükleri çabalardan bir diğeri de, iyilerin, kardeşlerin, dostların arasına nifak sokmak ve onları birbirine düşman gruplar haline getirmeye çalışmaktır. Tarih boyunca çıkan iç savaşların, kargaşanın, sebepsiz düşmanlıkların en önemli kaynağı kötülerin bu yönde yürüttükleri yoğun çabalardır. Aynı ülkenin insanları, hatta birbirine dost ve kardeş olan kişiler dahi kötülerin kışkırtmaları ve fitneleri sonucunda birbirleriyle kıyasıya mücadeleye girişmişler, birbirlerini öldürmüşler, işkencelere uğratmışlardır.

Günümüzde de bu tür kimseler sinsi planlar kurarak, çoğu zaman ortaya hiç çıkmadan, yaptıkları yayınlar, yazdıkları yazılar, konuşmalar, lobi faaliyetleri ve diplomatik ilişkileri ile bir anda iki ülkeyi savaşa sürükleyebilmekte veya bir ülkeyi farklı fraksiyonlara bölerek halkını birbirine düşürebilmektedirler. Bu, herkesçe bilinen "kardeşin kardeşe kırdırılması" oyunudur. Amaçları bu tür çabalar sonucunda zayıflayan ve başının derdine düşen toplumları bir süre sonra kendi emelleri ve fikirleri doğrultusunda şekillendirmektir.

Kötülerin ittifakının kışkırtıcılık yönünde yaptıkları bir diğer faaliyet ise, önceki sayfalarda da söz edildiği gibi, iyileri birbirlerinin gözünde kötü olarak göstermeye çalışmaktır. Bu amaçla, iyilere karşı iftiralar atarak, asılsız

dedikodular yayarak, "bakın onların gerçek yüzünü ortaya çıkardık, demek ki onlar doğru yolda değillermiş" mesajı veren haysiyetsiz faaliyetler başlatabilirler. Amaçları bu şekilde diğer iyilerin biraraya gelerek mazlum konumda olan kişileri korumalarını, onlara destek olmalarını engellemektir.

Ancak şuurlu ve çevresine ibret gözüyle bakabilen, vicdanını ve aklını kullanarak kötülerin sinsi planlarını sezebilen insanlar, onların bu oyunlarına asla gelmemelidirler. Allah inkarcıların bu özelliklerine karşı müminleri birçok ayeti ile uyarmıştır. Bu ayetlerden biri şöyledir:

Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etraflıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (Hucurat Suresi, 6)

Sonuç olarak asla unutulmamalıdır ki, kötülerin ittifakı bütün bir şehri, hatta bütün dünyayı iyilerin aleyhinde kışkırtmış olsa dahi Allah iyilerin koruyucusu ve onların dostudur. Allah'ın dilemesi dışında, kötülerin ittifakının hiçbir faaliyeti iyilere zarar veremez, onları korkutmaz veya endişeye kaptırmaz.

Kötülerin İttifakı Menfaatler Üzerine Kuruludur

Kötülüğün önde gelenleri çevrelerine adam toplamak için insanlara çeşitli vaatlerde bulunurlar, onlara dünyevi avantajlar sağlayacaklarını söylerler. Kuran'da Firavun'un büyücülere verdiği söz, kötülerin ittifakının bu yöntemlerinden biridir:

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. "Evet" dedi. "Üstelik şüphesiz siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (Şuara Suresi, 41-42)

Ancak şunu da belirtmeliyiz ki, kötülerin ittifakı aslında son derece çürük temeller üzerine kuruludur. Bu ittifakın üyelerinin hepsinin bir ücreti, bu ittifaka katılma bedeli vardır. Eğer şahsi çıkarlarının zedeleneceğini hissederlerse hemen ittifaktan çıkabilirler. Çünkü bu ittifak hak bir temelin üzerine değil, batılın üzerine kurulmuştur. Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'tan korkup sakınmayan her insanın mutlaka bir ücreti vardır ve kötülerin önderleri bu gerçeğin çok iyi farkındadırlar. Bu nedenle kendilerine yandaş ararken bu yöntemi sıkça kullanırlar.

Günümüzde de para, mal, ün, makam, mevki vaat etmek insanların birçoğunun iyilerin aleyhinde tavır göstermeleri için yeterli olabilmektedir. Örneğin bu menfaatlerden faydalanacağı yönünde bir garanti alan bir insan

eğer Allah korkusu yoksa kolaylıkla hiç tanımadığı, bir kez bile görüşmediği masum, tertemiz, güzel ahlaklı bir insana en çirkin ve en inanılmaz iftiraları atabilmekte, kolaylıkla yalan söyleyebilmekte, kısacası zalimleşebilmektedir.

Oysa iyilerin ittifakında yer alan her insan sadece Allah'ın rızasını, rahmetini ve cennetini gözetir. Bu ittifak hak ve tek doğru olan yol üzerine kurulmuştur ve gerçek iyilerin hiçbir zaman bir bedeli olmaz. Dünyevi hiçbir menfaat onları doğru olanı yapmaktan alıkoyamaz. Müminlerin bu konuda kendilerine örnek aldıkları kişiler, Allah'ın elçileridir. Kuran'da elçilerin kavimlerine şöyle seslendikleri haber verilmiştir:

"Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz?" (Hud Suresi, 51)

Kötülerin İttifakının İkiyüzlü Üyeleri: Münafıklar

Kötülerin ittifakının en azgın ve en tehlikeli üyelerinden biri münafıklardır. Münafıklar, kendilerini iyilerden yana gösteren, ikiyüzlü insanlardır. Kuran'da bu insanların müminlerle beraber gibi hareket ettikleri ama aslında kötülerin ittifakının birer üyesi oldukları haber verilmiştir. Bu kimseler iyilerin arasında iyi taklidi yapar, vicdanlı ve dürüst insanlar gibi davranırlar. Ancak tek başlarına kaldıklarında ya da gerçek müttefiklerinin yanına döndüklerinde içlerindeki pisliği ortaya çıkarırlar. Allah münafıkların bu özelliğini Kuran'da şöyle bildirmiştir:

"Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter." (Nisa Suresi, 81)

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (Bakara Suresi, 14-15)

Münafıkların, kötülerden olmalarına rağmen iyilerin yanında gibi davranmalarının başlıca iki nedeni vardır. Birincisi, iyiler hakkında kötülere haber taşımaktır. İkincisi, ise iyiler içinde huzursuzluk ve fitne çıkarmaya çalışmak, kimi zaman provokatör görevini üstlenip kötüleri de iyilere karşı kışkırtacak davranışlarda bulunmaktır. Münafıkların bu iki sinsi amacını bildiren ayetlerden bazıları şöyledir:

Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (Tevbe Suresi, 47)

Ey peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudilerden küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (Maide Suresi, 41)

Ancak şunu da hatırlatmalıyız ki, bu kişiler geçici bir süre emellerini gerçekleştirmiş gibi görünseler de, yukarıdaki ayetlerde haber verildiği gibi Allah onların bu çabalarını mutlaka geçersiz kılar ve onlara hem dünyada hem de ahirette şiddetli bir azap verir.

Gizli Toplantılarla İyiler Aleyhinde Faaliyet Gösterirler

Kuran'da inkarcıların ittifakları ile ilgili ayetlere baktığımızda bu ittifakın, yapacakları kötülükler için gece vaktini seçtiklerini görürüz. Allah inkarcıların bu özelliklerini birçok ayette bildirmiştir. Kötülerin tuzaklarını biraraya getirerek kötülüklerini uygulamaya geçirdikleri vaktin gece olduğunu Allah şöyle bildirir:

Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (Nisa Suresi, 108)

Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz. (Mü'minun Suresi, 67)

Neml Suresi'nde ise Allah geçmişte yaşanmış bir olayı haber vermiş; iyilerin bulundukları şehirde bozgunculuk çıkartan bir çete olduğunu ve bunların kendi aralarında gece baskınlar yaparak iyilere zarar vermeyi planladıklarını bildirmiştir. Bu konuyla ilgili ayetler şöyledir:

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (Neml Suresi, 48-49)

Ayetlerde görüldüğü gibi bu insanlar inananlara kapsamlı bir tuzak kurmuştur ancak Allah bu insanların sinsi ve kirli planlarına karşılık onlara başka bir düzen kurduğunu bildirmiştir. Gece yarısı masum ve temiz insanlara zarar vermek isteyen, onlar için kötülükler düzenleyen insanların uğradıkları son, aynı ayetlerin devamında şöyle bildirilmektedir:

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ıpıssız evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır. (Neml Suresi, 50-52)

Zulmedenlerin, iyilere zarar gelmesini ve onlara sıkıntı dokunmasını isteyenlerin diğer bir özellikleri ise planlarını gizlice ve fısıldaşarak yapmalarıdır. Allah bunu da birçok ayetinde haber verir:

Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun, Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın, sonra bir azap ile kökünüzü kurutur. Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir." Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler. (Taha Suresi, 61-62)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (Nisa Suresi, 114)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (İsra Suresi, 47)

Allah'a inanmayan, Allah'ın gücünü takdir edemeyen bu insanlar, geceyarıları, karanlıklarda hezeyanlar sergilerken, iyiler aleyhinde planlar kurup onların kötülüğü için tuzaklar hazırlarken, kimsenin kendilerini duymadığını ve bu nedenle rahat konuşabileceklerini düşünürler. Oysa bu, onların içine düştüğü bir yanılgıdır. Çünkü onlar gizli ve fesat konuşmalarını insanlardan gizleyebilirler, ancak Allah onların kurdukları her cümleyi, planlarının her ayrıntısını, hatta içlerinden geçirerek diğerlerine söylemediklerini dahi bilmekte, görmekte ve işitmektedir. Onlar sinsice yaptıkları planlarının asla açığa çıkmayacağı ve hakkında tuzaklar kurdukları kişilerin bu tuzaklardan asla kurtulamayacakları vehmine kapılırlar. Halbuki Allah, onlar bunları vehmederlerken onların tuzaklarını daha kurmadan bozmuş, onların her dediklerini duymuştur. Nereye gizlenirlerse gizlensinler, en ciddi tedbirleri dahi alsalar, Allah'tan kaçamazlar. Bu insanların her dedikleri, her konuşmaları, içlerinden geçirdikleri her söz kaydedilmektedir ve bunların her biri hesap gününde karşılarına gelecek ve yaptıkları her sinsi plandan sorguya çekileceklerdir. Bu nedenle gizli gizli buluşarak, gece yarıları sinsi ve saldırgan planlar kuranlar, Allah'ın kendilerini gören ve işiten olduğunu unutmamalıdırlar. Allah bir ayetinde şöyle bildirir:

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet

günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 7)

Günümüzde Kötülerin İttifakı Şiddetlenmiştir

Kitabın başından bu yana kötülerin biraraya gelme nedenlerinin, din ahlakını ve inananları ortadan kaldırmak olduğunu ve bunun için uyguladıkları zulüm ve baskıları anlattık. İnanan kişilerin varlığı, inkarcıların ittifak etmelerinin ana sebebidir. Çünkü mümin Allah'ın hak dini olan İslam'ın dünyadaki temsilcisi ve güzel ahlakın yaşanmasının bir garantisidir. Bu sebeple de kötülere göre inananlar bir an önce ortadan kaldırılmalıdırlar. Kendi inkarcı sistemlerini, kötü ahlaklarını yaşamalarına engel ise din ile öğretilen güzel ahlak, Allah'ın koyduğu sınırlardır. İşte bu engellerin ortadan kalkması için de inkarcılar kendi içlerinde çok güçlü bir işbirliği içindedirler. Nerede bir fuhuş, sapkınlık, rüşvet, sahtekarlık, kumar, dolandırıcılık, mazlum halkın malını gasp etme, yetimin malını yeme, ahlaksızlık, sevgisiz ve saygısız bir ortam varsa, işte orada kötülerin ittifakının hakimiyeti var demektir.

Son yıllar dünyanın dört bir köşesinde yaşayan inananlara, mazlum fakir ve zavallı aciz insanlara zulüm ve baskıların şiddetle arttığı, kötülerin ittifakının ise dünyanın her yanında şiddetlendiği bir dönemdir ve inananların bu gelişmeleri Kuran ayetleri doğrultusunda değerlendirmesi son derece önemlidir. Kuran'a göre, olan bitenleri ibret gözüyle izleyip, kötülere karşı fikri yönde bir mücadele için harekete geçmemek, herşeyi oturduğu yerde sakin sakin seyretmek ve dünyada yaşanan acılara, sıkıntılara duyarsız kalmak çok büyük bir zulümdür. Müslümanlara ve Kuran ahlakının yaşanması için çaba harcayan kişilere yapılan baskı ve eziyetlere seyirci kalmak, görmezlikten gelmek, sessiz izlemek kişiyi bu zulmün sessiz bir üyesi, hatta iştirakçisi yapar.

Kötülerin ittifakının ne denli şiddetlendiğini görmek için gazetelere, dergilere, televizyona, kısacası etrafımıza bir göz atmak yeterlidir. Örneğin, 10-15 sene öncesine kadar "eşcinsel" kelimesinin dahi ağza alınmaya haya edildiği bir dönem, yerini eşcinsellerin haklarını savunan, bu sapıklığın ne kadar normal bir tercih olduğunu, modern bir görüş olduğunu ispatlamak için televizyonlarda, eğlence yerlerinde onlara geniş yer veren bir anlayışa bırakmıştır. Bunun gibi birçok ahlaksızlığın insanlara normal bir tercihmiş gibi aşılanmaya çalışılması ve buna zemin bulunması kötülerin ittifakının bir sonucudur.

Kumarın, fuhuşun, cinayetlerin gündelik haberler olarak son derece doğal karşılandığı bu yıllar, insanların uyanması ve gerçekleri görmesi açısından son derece önemlidir. Bu dönem iyilerin baskı altına alınıp haksız muameleler gördüğü, temel hak ve hürriyetlerinin ellerinden alındığı; dolandırıcıların, katillerin ve zalimlerin ise rahatlıkla elini kolunu sallayarak dolaştığı bir dönemdir.

Masum ve savunmasız insanlar sadece Allah'a inandıkları ve Müslümanım dedikleri için dünyanın dört bir yanında öldürülürken, yine Müslümanım diyen fakat tüm bu olanlardan gafil bir insan tüm bu ölüm haberlerini yüzünde umursamaz, gülümser bir ifadeyle insanlara aktarabiliyorsa, işte bu, kötülerin ittifakının bir eseridir. Huzur ve barışın sağlanması, refah ve bolluğun olması, adalet, hoşgörü, sevgi, saygı gibi güzel ahlak özelliklerinin tüm dünyada hakim olması ancak Kuran ahlakının bilinmesi, tanınması ve uygulanması ile olur. İşte bu güzel ahlakın yaşayan örnekleri de müminlerdir. İyilerin ittifakı bunu sağlayacak olan yoldur; bu, Allah'ın kesin bir vaadidir. Allah Nur Suresi'nde şöyle buyurmaktadır:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

KÖTÜLERİN EN BÜYÜK KORKUSU: İYİLERİN İTTİFAKI

Kitabın buraya kadar olan bölümlerinde kötülerin tarih boyunca yeryüzünde bozgunculuk çıkardıklarından, insanlara çeşitli şekillerde zulmettiklerinden, bulundukları toplumlara huzursuzluk, güvensizlik, iftira, kavga, çekişme, kıskançlık gibi kötülükleri getirdiklerinden söz edildi. Ayrıca kötülerin, tüm bu kötülüklerin toplum içinde gelişip yayılması için elele verdikleri ve bir şer ittifakı kurdukları da belirtildi. Ne var ki bu anlatılanlardan ortaya çıkan tabloya bakarak, bunun geçmişten günümüze kadar bu şekilde geliştiğini ve bunu değiştirecek bir şey olmadığını düşünmek, son derece karamsar ve olumsuz bir yaklaşım olur.

Kuran'a uyan, Kuran ahlakını kazanmış bir insan hiçbir zaman böyle bir ümitsizliğe kapılmaz veya çevresindeki çirkinliklere hiçbir koşulda göz yummaz. Vicdanlı ve akıl sahibi bir Müslüman çevresindeki insanları, içinde yaşadığı toplumu, hatta tüm insanları zulümden, kargaşadan, savaşlardan, bozgunculuktan, ahlaksızlıktan ve vicdansızlıktan kurtarmak için çaba gösterir. şu çok açık bir gerçektir ki, samimiyet, vicdan, dürüstlük, merhamet, şefkat, sevgi, saygı gibi manevi değerler kötülerin ahlaksızlıklarını eritecek ve ortadan kaldıracaktır. Diğer bir deyişle iyilerin biraraya gelmeleri ve birlikte davranmaları ile kötülerin ittifakı dağılacak, kötülükleri eriyip yok olacaktır. Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle müjdeler:

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (Enbiya Suresi, 18)

Bu nedenle kötülerin ittifakının insanlık açısından tehlikelerini gözler önüne sermenin yanı sıra asıl önemli olan, iyilerin, vicdanlı ve samimi insanların kötülere karşı birbirlerine destek olmaları, zulme uğrayan mazlumları koruyup kollamaları, haksızlığa uğrayanları savunmalarıdır. Bu, Allah'ın hoşnut olduğu ve Kuran'da birçok ayetiyle müminlere emrettiği önemli bir ibadet ve güzel bir tavırdır:

Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır. (Şura Suresi, 39)

... Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Araf Suresi'ndeki bu ayette Allah, müminlerin elçilerine destek olup savunmalarını, ona yardım etmelerini bildirmektedir. Müminler aynı şekilde birbirlerini de destekleyip savunmalı ve birbirlerine yardımda bulunmalıdırlar.

Müminler Birbirlerinin Velileridirler

Allah Kuran'ın birçok ayetinde müminlerin birbirlerinin velileri olduklarını bildirmektedir. Bu ayetlerden biri şöyledir:

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 71)

"Veli" kelimesinin anlamı, dost, koruyucu, yardımcı ve destekçidir. Öyle ise müminler; vicdan sahibi, güzel ahlaklı, dürüst ve samimi insanlar birbirlerini desteklemeli, birbirlerine dost, yardımcı ve koruyucu olmalıdırlar.

Allah, Kuran'da bildirdiği peygamber kıssalarında bu konuda örnekler vermektedir. Hz. Musa şehirde kavga eden bir adama zor durumda kaldığı için yardım ederken, yanlışlıkla bir adamın ölmesine neden olmuştur. Daha sonra da Firavun'un ve şehrin önde gelenlerinin zulmünden ve kendisine haksızlıkla davranmalarından kurtulmak için şehirden kaçmıştır. Ayetlerde bu olay şöyle bildirilir:

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim."

Böylece oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: "Rabbim, zalimler topluluğundan beni kurtar" dedi. (Kassas Suresi, 20-21)

Hz. Musa, kendisine haber vererek iyilikte bulunan bu kişinin yardımı ile şehirden çıktıktan sonra Medyen suyuna ulaşmış ve orada çobanlar olduğu için suyun kenarına giderek hayvanlarını sulamaktan çekinen iki kadına yardımcı olmuştur. Kadınlar ise evlerine döndüklerinde olanları babalarına anlatmışlar ve babaları olan Hz. Şuayb, Hz. Musa'yı evine davet etmiştir. Hz. Şuayb'ın Hz. Musa ile konuşması ayetlerde şöyle bildirilir:

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (Kassas Suresi, 25)

Hz. Şuayb Hz. Musa'nın iyi ve güvenilir bir insan olduğunu anladığı için ona zorluk zamanında destek olmuş, evinde kalıp, yanında çalışmasına izin vermiştir. Bu, iyi insanların birbirlerini zorluk anlarında korumalarına, birbirlerine kol kanat germelerine bir örnektir. Allah bir ayetinde Peygamberimiz (sav)'e "Ve mü'minlerden, sana tabi olanlara (koruyucu) kanatlarını ger." (Şuara Suresi, 215) diye buyurmuştur. Müminlerin üzerine koruyucu kanatları germek, onları tehlikelere karşı, zorluklara karşı korumak Rabbimizin bir emri ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetidir.

İyiler Çekişmelerden Kaçınarak Birlik Olmalıdırlar

Birlik, beraberlik, dayanışma, dostluk, fedakarlık, yardımlaşma, gözetip kollama ve benzeri özellikler Kuran ahlakının temelini oluşturan güzelliklerden bazılarıdır. İslam dininde insanlar hep hoşgörü, sevgi ve barış dolu, insanların birbirlerine karşı anlayış gösterdikleri, huzurlu bir ortamda yaşarlar. Bu özelliklere sahip toplumlar ise her zaman için daha hızlı gelişebilir ve güç kazanabilirler. Çünkü, birlik ve beraberlik sağlandığında, toplumun bireyleri güç ve enerjilerini tartışmalara, kavgalara, sürtüşmelere, çatışmalara, savaşlara değil, hep hayır ve güzellik dolu işlere yönlendireceklerdir. Ayrıca herkesin emeğini, gücünü, şevkini kattığı, birbirine maddi ve manevi yönden destek sağladığı işlerde büyük bir bereket ve güzellik oluşacaktır.

Ancak herşeyden önemlisi birlik ve beraberlik içinde hayır için çalışan insanlara Allah Katından bir yardım, bir destek ve güç verileceği müjdelenmiştir. Bu nedenle Allah bazı ayetlerinde müminlere birbirleriyle çekişmemelerini, yoksa güçlerinin gideceğini ve zayıf düşeceklerini hatırlatmıştır. Bu ayetlerden biri şöyledir:

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözülüp yılgınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (Enfal Suresi, 46)

İyiler ve dostlar arasında birleştirici bir rol üstlenmek Allah'ın tavsiye ettiği bir ahlaktır. Özellikle kötülerin azgınlıklarının arttığı bir dönemde müminler arasında kırgınlık, küsmek, alınganlık, çekişme gibi şeytandan olan pislikler kesinlikle barındırılmamalıdır. Bu tür durumları gidermek için çaba gösteren, birleştirici ve uzlaştırıcı bir tutum izlemek güzel bir ibadettir. Allah bunu bir ayette şöyle bildirir:

Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (Hucurat Suresi, 10)

Çekişmek, sürtüşmek, düşmanlık, kin, nefret gibi duyguların tamamı şeytanın insanlar üzerindeki telkini ile oluşan kötü ahlak özellikleridir. Salih Müslümanlar hiçbir zaman bu hislerle hareket etmezler, daima ihlaslı, tevazulu, dostane ve birbirlerine karşı düşkün ve sevgi doludurlar. Halis niyetli olmayan insanlar en yakın arkadaşlarının, hatta öz kardeşlerinin dahi başarılarını, güzelliklerini çekemeyebilir, haset ederek düşmanlık gösterebilirler. Ancak salih bir Müslüman diğerlerinin başarılarıyla ve güzellikleriyle kıvanç duyar, bunlara kendisininmiş gibi sevinir, Allah'a hamd eder. Hatta bu kişinin güzelliklerinin ve başarılarının daha da artması için ona yardımcı olur, gerekirse yol gösterir. Bu ahlaka sahip olmayan insanlar ise bilakis başarısının yollarını tıkamaya çalışırlar. Rekabet, kıskançlık gibi hisler ise hayır yolunda yapılan işlerdeki ihlası kırar, bu da devamında o işin bereketini ve güzelliğini kaçırır.

20. yüzyılın en önemli İslam alimlerinden olan ve yazdığı eserlerdeki samimiyeti ile dikkat çeken Bediüzzaman Said Nursi, Kuran'ın bir tefsiri mahiyetinde hazırladığı Risale-i Nur Külliyatı'nda bu konuların üzerinde çok detaylı olarak durmuştur. Bediüzzaman müminlerin yaptıkları işlere rekabet gibi nefsin pisliklerinin karışmaması gerektiğini bir sözünde şöyle ifade etmiştir:

"Hakka hizmet, büyük ve ağır bir defineyi taşımak ve muhafaza etmek gibidir. O defineyi omuzunda taşıyanlara ne kadar kuvvetli eller yardıma koşsalar daha ziyade sevinir, memnun olurlar. Kıskanmak şöyle dursun, gayet samimî bir muhabbetle o gelenlerin kendilerinden daha ziyade olan kuvvetlerini ve daha ziyade tesirlerini ve yardımlarını müftehirane alkışlamak lâzım gelirken, nedendir ki rekabetkârane o hakikî kardeşlere ve fedakâr yardımcılara bakılıyor ve o hal ile ihlas kaçıyor. Vazifenizde müttehem olup, ehl-i dalaletin nazarında, sizden ve sizin mesleğinizden yüz derece aşağı olan, din ile dünyayı kazanmak ve ilmi hakikatla maişeti temin etmek, tama' ve hırs yolunda rekabet etmek gibi müdhiş ittihamlara maruz kalıyorsunuz. Bu marazın çare-i yegânesi: Nefsini ittiham etmek ve nefsine değil, daima karşısındaki meslekdaşına tarafdar olmak..." *(Lemalar, s. 157-158)*

Bediüzzaman Said Nursi'nin de belirttiği gibi Kuran ahlakına hizmet, inananların omuzlarında taşıdıkları bir hazine hükmündedir, son derece değerlidir. Herkesin bu değerli hizmette fedakarane bir yardımı ve desteği olmalıdır. Bu kıymetli hizmette şevk ve heyecanla göreve koşan bir mümini kıskanmak ya da kendine rakip olarak görmek salih bir Müslümana yakışmaz. Kıskanmak bir yana onun bu azmiyle gurur duyması ve desteklemesi gerekir.

Kıskançlık, şeytanın ittifakının bir vasfıdır. İhlasla çalışmanın içinde böyle bir kötülüğün yer alması ittifakın gücünü kırmaktan başka bir şeye yaramaz. Gücün gitmesi de sadece kötülerin ittifakına fayda verecektir. Bediüzzaman'ın da söylediği gibi bu hastalıkların tek çaresi nefsinden taraf olmayıp, daima dostuna taraf olmaktır.

Bediüzzaman *İhlas Risalesi*'nde ise, müminlerin aynı bir fabrikanın çarkları gibi birbirleriyle son derece uyumlu ve birbirlerini tamamlayıcı yönde hareket etmeleri gerektiğini, birbirlerinin gıpta damarlarını tahrik edecek tavır ve konuşmalardan kaçınmalarını şöyle anlatmıştır:

"Bu hizmet-i Kur'aniye'de bulunan kardeşlerinizi tenkid etmemek ve onların üstünde faziletfüruşluk nev'inden gıbta damarını tahrik etmemektir. Çünkü nasıl insanın bir eli diğer eline rekabet etmez, bir gözü bir gözünü tenkid etmez, dili kulağına itiraz etmez, kalb ruhun ayıbını görmez. Belki birbirinin noksanını ikmal eder, kusurunu örter, ihtiyacına yardım eder, vazifesine eder; yoksa o vücud-u insanın hayatı söner, ruhu kaçar, cismi de dağılır. Hem nasıl ki bir fabrikanın çarkları birbiriyle rekabetkârane uğraşmaz, birbirinin önüne tekaddüm edip tahakküm etmez, birbirinin kusurunu görerek tenkid edip sa'ye şevkini kırıp atalete uğratmaz. Belki bütün istidadlarıyla, birbirinin hareketini umumî maksada tevcih etmek için yardım ederler, hakikî bir tesanüd bir ittifak ile gaye-i hilkatlerine yürürler. Eğer zerre mikdar bir taarruz, bir tahakküm karışsa; o fabrikayı karıştıracak, neticesiz akîm bırakacak. Fabrika sahibi de o fabrikayı bütün bütün kırıp dağıtacak. İşte ey Risale-i Nur şakirdleri ve Kuran'ın hizmetkârları! Sizler ve bizler öyle bir insan-ı kâmil ismine lâyık bir şahs-ı manevînin âzalarıyız… ve hayat-ı ebediye içindeki saadet-i ebediyeyi netice veren bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz… ve sahil-i selâmet olan Dâr-üs Selâm'a ümmet-i Muhammediyeyi (A.S.M.) çıkaran bir sefine-i Rabbaniyede çalışan hademeleriz. Elbette dört ferdden bin yüz on bir kuvvet-i maneviyeyi temin eden sırr-ı ihlası kazanmak ile, tesanüd ve ittihad-ı hakikîye muhtacız ve mecburuz." *(Lemalar, sf. 160-161)*

Bu örnekte de olduğu gibi, nasıl fabrikanın çarkları birbiriyle uyumlu, rekabetten uzak çalışıyorsa ve hiçbiri bir diğerinin önüne geçmiyorsa ve ancak bu şekilde üretim kusursuz, eksiksiz ve zamanında elde edilebiliyorsa, Allah rızası için hayır yolunda çaba gösteren müminlerin de aynı uyum içinde hareket etmeleri gerekir. Birbirlerinin eksiklerini araştırmadan, kusurlarını görmeden, hatta biri bir diğerinin eksiğini tamamlayarak çaba göstermelidirler. İnkarcıların şiddetle ittifak halinde olduğu, müminlere karşı kin ve nefretlerinin ağızlarından taştığı, zavallı insanlara, kadınlara, çocuklara ve yaşlılara zulmedildiği bir ortamda, bu mazlum insanlar vicdan sahibi kimselerden medet ummaktadırlar. O halde samimilerin, vicdanlıların, dürüstlerin, akıl sahibi, salih insanların güçlerini birbirlerine karşı kullanmalarının Allah Katında büyük bir sorumluluğu

olabilir. Müminlerin birbirleriyle ittifakı, yardımlaşmaları, aralarındaki dostlukları, tesanütleri, muhabbetlerini artırmaları ve hiçbir an ittifaklarını zayıflatacak bir ihtilafa düşmemeleri son derece önemlidir.

Hiçbir dünyevi hırsı bulunmayan, hayır olarak gördüğü her davranışı, her eseri, her faaliyeti kendisine bir pay çıkarmadan, benim senin ayırımı yapmadan hayır için kullanan, kıskançlık, rekabet gibi nefsin pisliklerinden sakınan insanların dayanışmaları kötü niyetli şer ittifakını mutlaka yıldıracaktır.

Kötülerin Sözlerine İtibar Etmemek

Kötüler mutlaka iyilerin arasına nifak sokmak, onları birbirlerine karşı getirmek ve birlik beraberliklerini bozmak için hareket edeceklerdir. Küfrün en bilinen özelliklerinden biri daha önceki bölümlerde de söz edildiği gibi, müminleri iftira ve yalanla karalamaya, onları halkın gözünde küçük düşürmeye, itibarlarını yok etmeye çalışmalarıdır. Ancak toplum içinde iyilerin, vicdan ve sağduyu sahibi insanların alacakları tavır, müfterilerin ve şer için yaşayanların bu çabalarını boşa çıkartacaktır. Çünkü eğer müfterilerin karşısında onların sözlerini dinlemeyen, onların sıraladığı iftiralara kulak asmayan ve bunlara inanmadıklarını söyleyen insanlar bulunursa, bu iftiralar mağdur durumdaki kişilere hiçbir zarar getirmez ve kötüler emellerine ulaşamamış olurlar.

Nitekim geçmişte Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in şerefli ve muttaki hanımına da iftirada bulunulmuştur. Allah iftiracılara karşı vicdan sahibi insanların nasıl bir tutum takınmaları gerektiğini Kuran'da şöyle bildirmiştir:

O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah Katında çok büyük (bir suç)tür. Onu işittiğiniz zaman: "Bu konuda söz söylemek bize yakışmaz. (Allah'ım) Sen yücesin; bu, büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi? (Nur Suresi, 15-16)

Şu kesin bir gerçektir ki, Allah'a inanmayan veya Allah'tan korkup sakınmayan bir insan kolaylıkla yalan söyleyebilir, yanlış haber üretip yayabilir, insanları ne kadar zor durumda bırakacağını, onlara nasıl sıkıntılar vereceğini hiç düşünmeden iftiralar atabilir. Bu nedenle Allah'tan korkmayan, dini inançları zayıf, yaptıklarından dolayı kimseye hesap vermeyeceğini zanneden bir insanın söylediklerine güvenmek, o kişinin sözüne göre hareket etmek doğru ve mantıklı bir tavır olmaz. Allah bir ayetinde bu tür durumlarda müminlerin ne yapmaları gerektiğini şöyle bildirmektedir:

Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etraflıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte

bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (Hucurat Suresi, 6)

Fasık, günahkar, Allah'ın emirlerine zıt hareket eden kimse demektir. Öyle ise vicdan sahibi, hakkaniyetli ve adaletli insanların bu karakterdeki insanlardan gelen haberleri önce etraflıca araştırıp, sonra karar vermeleri gerekmektedir.

İyiler, Yalnızca Allah'ın Rızasını Ararlar

Kötülerin, insafsız ve saldırgan insanların sayıca çok olmalarını veya maddi açıdan güçlü gibi görünmelerini bazı zayıf ve bilgisiz insanlar yanlış yorumlayabilirler. Onların etkilerini gözlerinde büyütüp, hak ettiklerinden daha fazla değer verebilirler. Oysa Allah'ın dininden uzak insanların gücü zahiri ve geçicidir. Tüm gücün ve mülkün sahibi Allah'tır. Ve Allah bu insanlara güç ve mülkü geçici bir süre, onları denemek için verir. Hiçbir insan mal ve mevki sahibi olduğu için bir diğerine zarar vermeye, ona üstün gelmeye güç yetiremez. Ancak Allah insanları denemek için bu olayların her birini insanların kaderinde yaratır.

Ne var ki güçlü bir imana sahip olmayanlar, zalim insanlardan korkup çekinirler. Hatta bu yüzden onlara yaranmaya, kendilerini onlara iyi gösterip, onların hoşnutluklarını kazanmaya gayret gösterirler. Her konuşmalarında, davranışlarında onlardan oldukları imajını vermeye çalışır ve kendilerince bu kimselerin desteği ile güçleneceklerini zannederler. Fakat bu onları Allah'ın ve Allah'ın samimi kullarının gözünde küçük düşüren, onursuzlaştıran bir tavırdır. Bu, hırsızdan korkan bir insanın hırsıza yaranmaya, veya katilden korkan bir insanın kendini katile sevdirmeye, hatta bir katil gibi davranmaya çalışmasına benzer.

Asıl önemli olan ise insanın kendisini herşeyin Yaratıcısı ve Sahibi olan Allah'a sevdirmesidir. Bu nedenle böyle bir zayıflık ve anlayışsızlık içerisinde olan kimselere Allah sevgisi ve Allah korkusu anlatılmalı, kötülerin ise Allah Katında azapla müjdelenen, gerçekte hiçbir şeye güç yetiremeyen, aciz, zavallı varlıklar oldukları belirtilmelidir.

Allah iyilerin yalnızca Kendisi'nden sakınması gerektiğini ve yalnızca Kendisi'nden sakınanlarla beraber olmaları gerektiğini bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve doğru (sadık)larla birlikte olun. (Tevbe Suresi, 119)

İyiler Kınayanın Kınamasından Korkmazlar

Takva sahibi insanlar sadece Allah'tan korkarlar ve tüm gücün sahibinin Allah olduğunu bilirler. Bu insanlar sürekli hesap gününü düşünürler ve tüm yaşamları boyunca hesap verecekleri bu gün için hazırlık yaparlar. Bu nedenle, iman sahibi insanları dünyevi herhangi bir şeyle korkutmak, onları yıldırmak, onlara korku, hüzün, endişe, ümitsizlik, karamsarlık vermek imkansızdır. Bu insanlar, dünya hayatında her ne olursa olsun, başlarına ne gelirse gelsin tüm bunları, teslimiyetle, neşe ve şevkle karşılarlar. Çünkü onlar Allah'ın dostudurlar, her işlerinde sonsuz merhametli, sonsuz şefkat sahibi ve bağışlayıcı olan Allah'ı kendilerine vekil edinmişlerdir. Her karşılaştıkları olayda, her zorluk anında, kendilerine söylenen her aleyhte söz ve iftirada, aleyhlerine kurulan tuzaklar esnasında Allah'ın yanlarında olduğunu, onları ve kötülük işleyenleri gördüğünü, işittiğini, izlediğini bilmektedirler. Allah Habir (bilendir) olandır. Bu nedenle inanmayanlar için felaket sayılabilecek olaylar iman edenler için korkutucu veya yıldırıcı değildir. Allah, böyle üstün bir ahlaka ve güçlü bir imana sahip olan kullarından Kuran'da pek çok ayetle söz etmiştir. Allah'ın geçmişte yaşamış ve her türlü zorluğa göğüs germiş böyle insanlardan söz ettiği ayetlerden birkaçı şöyledir:

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (Al-i İmran Suresi, 146-148)

Allah'ın sevdiği, dünyada ve ahirette yardımıyla desteklediği bu salih insanların bir diğer özelliği ise kınayıcıların kınamalarından korkmamalarıdır. Allah bu konuyu Hz. Nuh'un kavmine verdiği bir cevapla bize şöyle haber vermiştir:

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin." (Yunus Suresi, 71)

Allah'ın sevdiği, hoşnut olduğu, ahirette iyilerle ve salihlerle birlikte cennetinde ağırlayacağı salih insanlardan biri olmak için, iyilikte ve dürüstlükte sebatkar, azimli ve kararlı olmak gerekir. Samimi bir kul, en şiddetli haksızlıklarda veya kötülerin en ağır tehditleri karşısında dahi hakkı ve güzel olanı söylemekten ve savunmaktan kaçınmamalıdır. Allah'ın Kuran'da tüm insanlara örnek olarak gösterdiği peygamberleri üstün kılan özelliklerinden biri, onların en zorlu anlarda dahi hakkı savunmaktan vazgeçmemiş olmalarıdır. Onların bu kararlı ve cesur tavırları güçlü imanları sayesindedir. Hz. Şuayb'ın kendisini ölümle tehdit eden kavmine verdiği cevap müminlerin kararlılığına ve azmine güzel bir örnektir:

"Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz, ben de yapacağım. Kime aşağılatıcı azap gelecek ve yalancı kimdir, yakında bileceksiniz. Siz gözetleyip durun, ben de sizinle birlikte gözetleyeceğim." (Hud Suresi, 93)

Kişinin "İman Ediyorum" Demesi İyilerden Olması İçin Yeterlidir

Müslümanların, vicdanlı ve hüsn-ü zan sahibi insanların, en önemli özelliklerinden biri insanlar arasında hiçbir ayrım yapmamaları, insanları gruplarına, cinsiyetlerine, kültürlerine, sosyal statülerine veya başka bir dünyevi özelliklerine göre ayırt etmemeleridir. Sözgelimi kendisinin iman sahibi bir Müslüman olduğunu söyleyen bir insana, kimsenin "sen Müslüman değilsin, çünkü şunu yapmıyorsun" deme hakkı olamaz. "İman ediyorum" diyen her insana hüsn-ü zanla bakılır ve bir yardıma ihtiyacı olduğunda şevkle yardım edilir. Allah bir ayette şöyle buyurmuştur:

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır." (Nisa Suresi, 94)

Her insanın takvasının derecesi, imanı ve Allah'a yakınlığı sadece Allah Katında bellidir. Bu nedenle samimi bir Müslüman gibi davranan ve iyilerden olduğunu söyleyen biri için aksi bir yorumda bulunmak, Allah'ın müminlere yasakladığı bir tavırdır. İyilerin ittifakında yukarıda yer verdiğimiz Nisa Suresi'ndeki bu ayet de yol gösterici olmalıdır.

İyilerin Birbirlerine Desteği

Sadece Sözde Kalmamalıdır

İnsanların büyük bir çoğunluğu doğrunun, vicdanlı tavrın, iyiliğin, hayır ve güzelliğin nerede olduğunu aslında gayet iyi bilir. Bu nedenle yine insanların büyük bir kısmı konuşmalarında hep doğru ve güzel olanı söyler ve daima haklıdan yana olacaklarını vurgularlar. Ancak fiiliyata geldiğinde birçoğu sessiz ve tepkisiz kalır. Haktan yana söyleyecekleri ve hakkı savunabilecekleri birçok ortam ve imkanları bulunmasına rağmen çeşitli sebeplerle bundan kaçınırlar.

Bu sessizliğin birçok sebebi vardır. Bunlardan bir tanesi dünyevi çıkarlarının zedelenip, maddi zarara uğrayacaklarından korkmalarıdır. Örneğin kötülerin ittifakına karşı, iyi ve mağdur durumdaki bir insanı savundukları zaman, kötülerin tepkisini çekeceklerini, bazı çıkarlarından ödün vermeleri gerekeceğini hesaplayarak bundan vazgeçebilirler. Bunun sonucunda inkar edenlerin kötülükleriyle karşılaşmaktan, kariyerlerini, toplum içindeki itibarlarını kaybetmekten, iftiraya uğramaktan çekinebilirler. Gelecek endişesine kapılarak, haktan yana tavır koymayabilirler.

Ancak bu insanlar şunu bilmelidirler ki, Allah'ın razı olacağı tavır sözle söylenenin fiiliyata da geçirilmesidir. Allah, sözle iyiliğin ve salih amellerin vaadinde bulunan, ancak uygulamaya gelince geri çekilen insanların durumunu bir ayette şöyle bildirmektedir:

İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (Muhammed Suresi, 21)

İşte bu yüzden, Allah'a iman eden, hesap gününde dünyada yaptığı şeylerin hesabını vereceğini bilen, samimi ve vicdanlı bir kul olduğunu söyleyen her insanın, iyilerle ittifak içinde olması gerekir. Bunu uygulamayan insanları Allah şöyle uyarmaktadır:

Ey iman edenler, yapmayacağınız şeyi neden söylersiniz? Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah Katında bir gazab (konusu olması) bakımından büyüdü (büyük bir suç teşkil etti). (Saff Suresi, 2-3)

Kimse "Benim Desteğimden Ne Olur?" Dememelidir

İnsanların birbirlerine nasıl zulmettiklerini gören, her gün çevresinde ahlaksızlığın, acımasızlığın, imansızlığın işaretlerini fark eden ve bunlardan dolayı rahatsızlık duyarak, barış, sevgi ve huzur dolu bir toplum isteyen bir insanın duyarsız kalması büyük bir hata olur. Her insan, az ya da çok, gücünün yettiğinin en fazlasıyla kötülüklerin tek çözümü olan Kuran ahlakının

yaşanmasına ve yaşatılmasına katkıda bulunmalı, iyilik ve güzellik yolunda çaba göstermelidir.

Ancak, şeytan iyilik yönünde davranmaya niyet eden her insana mutlaka musallat olacak ve onları bu kararlarından vazgeçirmeye çalışacaktır. Şeytanın hayır için çaba sarf eden insanlara verebileceği kuruntulardan biri de, "Benim yaptığımdan ne çıkar ki?" mantığı olabilir. İnsan, tüm dünyaya yayılmış olan kötülüğü, zulmü, savaşları, katliamları düşündüğünde kendisini çok zayıf ve hiçbir şeye güç yetiremez olarak görebilir. Oysa işin özü bambaşkadır. Herşeyden önce dünyaya barışı, güvenliği, huzuru, sevgiyi, merhameti, hoşgörüyü, insancıllığı, dostluğu ve anlayışı hiçbir insan hakim edemez. Bunu ne bir insan, ne bir topluluk, ne de herhangi bir güç sağlayamaz. Bunu gerçekleştirecek olan, herşeye güç yetiren, sonsuz kudret sahibi, herkesin kalbinden, düşündüklerinden, söylediklerinden haberdar olan Rabbimizdir.

İman edenlerin bu yolda çabalaması ise onların salih ve temiz niyetlerinin bir göstergesidir. Belki birinin söylediği güzel bir söz, bir diğerinin hoşgörülü tavrı, bir başkasının sabrı ve azmi diğerlerine örnek olacak ve onların kalbini Kuran ahlakının güzelliğine ısındıracak ve iyilerin sayısı böylece artacaktır. Bunlar iman edenlerin Rabbimize olan kulluk vazifelerini yerine getirmek için harcadıkları çabanın parçalarıdır. Ancak unutulmamalıdır ki iyileri güçlendirecek, yeryüzüne güzelliği hakim kılacak olan Allah'tır. Bu nedenle "Benim çabamdan ne olur?" demek şeytanın bir vesvesesidir ve bu sese uyanlar sorumluluktan kaçmış olurlar.

Her insanın güzel ahlaklı ve vicdanlı bir insan olduğu sürece iyilik ve hayır adına yapabileceği pek çok güzel şey vardır. Örneğin çok ağır bir yük kaldırılacağı zaman, yükün etrafında bulunan on beş kişiden sadece dördü yükün altına girseler ve diğerleri "biz zaten zayıf, çelimsiz kimseleriz, bizim yardımımızdan ne olur" diye kenarda dursalar isabetli bir karar olmayacağı bellidir. Ancak on beş kişinin on beşi de yükün altına girse ve her biri gücünün yettiği oranda yükü kaldırsa o dört kişinin omzundaki ağırlık çok hafifleyecektir. Kimin neyi ne kadar yaptığı değil, gücünü ne kadar kullandığı önemlidir.

Allah Kuran'da hiç kimseye gücünün üzerinde bir güç yüklenmeyeceğini bildirerek, zaten her iyi insan için bir kolaylık kılmıştır:

İşte onlar, hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. Hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz; elimizde hakkı söylemekte olan bir kitap vardır ve onlar hiçbir haksızlığa uğratılmazlar. (Müminun Suresi, 61-62)

İYİLER İTTİFAK ETMEZLERSE YERYÜZÜNDE BOZGUNCULUK VE ZULÜM OLUR

Günümüzde şiddet, terör, zulüm, sahtekarlık, dolandırıcılık, yalancılık, ahlaksızlık, utanmazlık, kavga, çekişme, yoksulluk, açlık geçmişte olduğundan çok daha fazladır. Buradan da anlıyoruz ki, kötülerin kötülükleri geçmiştekilerden çok daha şiddetlidir. Vicdan ve akıl sahibi her insan gafletten sıyrılmalı ve günümüzde tüm dünyada gelişen olaylara ibretle bakmalıdır. Kötüler ve kötülükler hem sayıca fazla, hem de maddi imkan olarak güçlü görünmekte ve yeryüzünde birçok insanın acı ve huzursuzluk içinde yaşamasına neden olmaktadır. Dinsizlik veya dinin Allah'ın insanlara vahyettiği şeklinden tamamen uzaklaştırılmış olması, Kuran ahlakının yaşanmaması yeryüzünde bozgunculuğun ve her türlü kötülüğün yayılmasına neden olmuştur. Allah dinsiz insanların yeryüzüne getirdikleri zararı bir ayette şöyle bildirmiştir:

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (Bakara Suresi, 204-205)

Tüm iyi hasletlerini kaybetmiş, acıma duygusunu tamamen yitirmiş, milli ve manevi değerlerini hiçe sayan, hatta alay konusu edinen insanların zulümlerine ve kötülüklerine son verilmesi için en önemli konu iyi yürekli, vicdan sahibi kişilerin ittifak ederek, yeryüzünde kötülüğün yerine iyiliğin ve güzelliğin yaygınlaşmasına çalışmalarıdır. Allah bir ayette eğer müminler birbirlerine yardım etmezlerse yeryüzünde fesat çıkacağını şöyle haber verir:

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

Bu, müminler için ağır bir sorumluluktur ve her mümin böyle ağır bir vebali yüklenmekten kaçınmalıdır. Zaman her insanın kendi başının çaresine bakmasının değil, diğer insanlar için de ciddi bir çaba göstermesinin vaktidir. Birçok insan peygamber kıssalarını, sahabelerimizin hayatlarını detaylarıyla okur, onları takdir eder, üstün ahlaklarına övgüler yağdırır, cesaretlerini, atak

ve itidalli, kınayanın kınamasından korkmayan, asla yılmayan, her türlü zorluğa göğüs geren tavırlarını anlatır. İşte onlar Allah'ın sevdiği, cennetinde ağırlayacağını müjdelediği, mübarek ve fedakar insanlardır. Onlar hayatları boyunca iyilik ve dürüstlük konusunda gözü kara davranmışlardır. Ancak bugün iyi insanlara düşen, sadece onların hayatlarını anlatmak değil, onları örnek almak ve her an onlar gibi davranmaktır. Her iyi insan, Kuran'da örnek gösterilen peygamberlerin, onlarla birlikte olan salih insanların ahlakına ulaşmak için birbiriyle yarış halinde olmalıdır. Aksi takdirde vicdan sahibi herkes bu dünya hayatında tanık olduğu kötülüklerden, bozgunculuklardan, kavga ve savaşlardan sorumlu olacaktır.

İşte kötülerin bu kadar şiddetlendiği, zayıf bırakılmış kadınların, çocukların bir yardım eden beklediği bu yüzyılda Müslümanların tesanüdü ayakta tutmaları ve her türlü zorlukta, sıkıntıda, her şart ve durumda birbirlerinin yardımına koşmaları gerekmektedir. Allah Al-i İmran Suresi'nde iman edenlerin kardeşliğini ve birbirlerine karşı göstermeleri gereken tavrı şu şekilde tarif eder:

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

Kayıtsızlık da Kötülerin İttifakından Olmak Demektir

Daha önce de belirttiğimiz gibi, kötülerin tepkisini çekmemek ve onların kötülüklerinden sakınmak için bazı kimseler, haksızlıklara karşı kayıtsız kalabilmektedirler. Halk içinde kullanılan "suya sabuna dokunmamak", "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" gibi tabirler bu kişilerin tavrını çok açık bir şekilde tarif etmektedir. Oysa vicdan sahibi insanların tavrı kesinlikle bu şekilde olamaz. Böyle bir tavrı ancak dünyaya büyük bir hırsla bağlı olan, bu geçici ve çok kısa olan ömründe dünyevi menfaatlerin peşinden koşan insanlar gösterebilirler.

İyilik konusunda çekimser kalanlar bilmelidirler ki, onların olaylara karşı suskun ve ilgisiz tavırları kötülerin azgınlıklarını daha da artıracaktır. Örneğin bir yerde zavallı ve masum insanlar hiçbir sebep olmadan katledilirlerse ve iyilerden olduklarını iddia edenler olup bitenler karşısında hiç ses çıkarmaz, sessizce bu zulmü seyrederlerse onlar kötülere ve zalimlere aslında destek çıkmış olurlar. Sırf kötülerin zulmünden veya sözlü ve fiili saldırılarından

korktukları için tepkisiz kalanlar, elbetteki ahirette zulme ve haksızlığa karşı sabır ve dirayet gösterenlerle birlikte olmayı umamazlar.

Örneğin Hz. Musa zamanında kavmi, onu ve kardeşi Hz. Harun'u düşmanlarına karşı yalnız bırakmışlardır. Sırf inkarcılardan korktukları için hak yoluna tüm hayatını vakfetmiş, zulme uğrayan insanları kurtarabilmek için kendi hayatını tehlikeye atmış, Firavun'un sarayında ihtişam ve zenginlik içinde yaşayabilecekken, Allah'ın rızasına uymuş, tarihin en azgın insanlarından birinin karşısında cesaretle durmuş olan bir insanı yalnız bırakabilecek, ona destek olmayacak kadar duyarsızlaşabilmişlerdir. Üstelik Hz. Musa ve Hz. Harun onları hem Firavun'un zulmünden hem de cehennem azabından korumak için bu sıkıntı ve zorluklara göğüs germiş cesur ve iman sahibi kimselerdir. Hz. Musa'nın kavminin vicdansız ve korkak tavrı ayette şöyle bildirilir:

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burda duracağız." (Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (Maide Suresi, 23-25)

Şu çok önemli bir gerçektir ki, hiç kimse yardım etmese bile Allah'ın yolunda olan samimi ve salih insanlara Allah mutlaka yardım eder ve onlara yaptıkları işlerde başarı verir. Bu, Allah'ın müminlere vaat ettiği bir müjdesidir. Allah, Peygamberimiz (sav) ve diğer elçilerine yardım edeceğini ayetlerde şöyle müjdelemektedir:

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Tevbe Suresi, 40)

Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan

intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır. (Rum Suresi, 47)

Bu durumda, "ben vicdanlı ve iyi bir insanım" diyen her kişinin, özellikle günümüzde bu tür fırsatları kaçırmadan, iyilerin ittifakına güçlerinin yettiğinin en fazlasıyla yardım etmeleri onların ahiretteki durumları açısından son derece önemlidir. Kuran'da, iyilik sahibi insanlara zorluk anlarında arkalarını dönenlerin veya onlara yapılan haksızlıklara karşı çekimser davranan ve seyirci kalanların, bu iyi insanlar refaha kavuştuklarında, haklılıkları herkes tarafından açıkça öğrenildiğinde "Biz sizinle birlikte değil miydik?" diye onların ardına düşecekleri şöyle haber verilmiştir:

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (Nisa Suresi, 141)

Bu tip bir durumda tarafsızlık, makbul ve vicdanlı bir tavır olmaz. Aksine bu, yukarıdaki ayetlerde de haber verildiği gibi, münafık karakterli insanların uyguladığı bir davranıştır.

Bir zulüm karşısında iyilerden taraf olduğunu söyleyen her insanın elinden gelen her türlü desteği gücünün sonuna kadar vermesi gerekir. Bunun için yapması gereken ilk şey de, hangi tarafta olduğunu açık bir şekilde ortaya koymasıdır. Çünkü sessiz ve seyirci kalan, karşı koymak için elindeki imkanları kullanmayan bir insanın samimiyetinden, dürüstlüğünden şüphe edilir. Baştan beri üzerinde durduğumuz gibi kötülerin ittifakına destek olmak için mutlaka onların yanında olmak gerekmez. Onların yaptıklarına kayıtsız kalmak da bir nevi onlara destek olmak anlamına gelmektedir. Allah Hud Suresi'nde insanları, "Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur..." (Hud Suresi, 113) şeklinde uyarmaktadır. Kayıtsız kalarak destek olmak da zulme eğilim göstermenin başka bir şeklidir. Bediüzzaman Said Nursi de eserlerinde bu durumu şu şekilde tarif etmiştir:

"Küfre rıza küfür olduğu gibi, dalalete, fıska, zulme rıza da fısktır, zulümdür, dalalettir." *(Emirdağ Lahikası, sf.145)*

"Zulme rıza zulümdür; taraftar olsa zalim olur. Meyletse, "Zulme en küçük bir meyil dahi göstermeyiniz" (Hud Suresi, 113) ayetine mazhar olur." *(Kastamonu Lahikası, sf. 158)*

Şu halde bir insan eğer gerçekten vicdan sahibi ise iyilikten ve dürüstlükten yana tavrını açık ve net bir kararlılıkla ortaya koymalıdır. Aksi takdirde, yani çekimser ve duyarsız kaldığında, kötülerin tarafına geçmiş olur. Örneğin hırsızlık yapan bir insanı gördüğü halde polise ihbar etmemek tarafsızlık değildir, alenen hırsıza yardımcı olmak demektir. Veya zulüm yapan bir insanı oturup seyretmek, müdahale etmemek, "müdahale edersem, bana da zarar verir" deyip arkasını dönüp gitmek, zulmeden insana destekçi olmak demektir. Ayrıca unutulmamalıdır ki, bu insanın seyirci kaldığı hırsız bir gün kendi evini de soyabilir veya zulmeden insan bir gün ona da zulümde bulunabilir. Asıl erdemli olan davranış, bir insanın kötüleri gördüğü anda, kendisine zarar vermiyor olsa bile, o kişinin kötülüğünü engellemek için akılcı bir çaba yürütmesidir. Aksi takdirde kötülerle isteyerek veya istemeyerek de olsa işbirliği yapmış olur; ki, bu da kendi aleyhinedir. Allah hesap günü iyilerin ve kötülerin tarafında olanların durumunu şöyle haber vermektedir:

Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenlik içindedirler. Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara:) "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denir). (Neml Suresi, 89-90)

KÖTÜLERİN İTTİFAKI İLE KURULAN TUZAKLAR BAŞTAN BOZULMUŞTUR

Kitap boyunca kötülerin tarih boyunca iyiler aleyhinde faaliyet içinde olduklarından, bu amaçla şer ittifakları kurduklarından ve bu şer ittifaklarının iyilere kurdukları tuzaklardan söz edildi. Kitabın diğer bir kısmında ise, iyi ve güzel huylu insanların, kötülükleri örgütleyenlere ve onlara uyanlara karşı birlik içinde hareket etmeleri gerektiğinden, iyilerin birlik ve beraberliklerinin oluşturacağı manevi gücün yeryüzündeki kötülükleri eriteceğinden bahsedildi.

Tüm bunlar Rabbimiz olan Allah'ın Kuran'da müjdelediği gerçeklerdir. Rabbimiz bize bir gerçeği daha müjdelemektedir: Kötülerin düzenleri, kurdukları tuzaklar ne kadar güçlü ve ürkütücü gibi görünse de, onların bütün tuzakları daha en başından bozulmuş olarak doğar. Onlar, düzenleri ile müminleri en fazla sıkıntıya soktuklarını, onları en fazla ürküttüklerini sandıkları anlarda dahi, aslında bozulmuş, ters dönüp başlarına geçmiş, onlara bela olarak geri dönmüş bir planın parçalarını seyretmektedirler. Ancak sonucu henüz görmedikleri için kendilerini zafer kazanmış insanlar olarak görürler. Tüm tuzakların akibetini, daha o tuzaklar doğmadan bilen Rabbimiz, onların tuzaklarının bozulacağını bizlere şöyle haber verir:

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah Azizdir, intikam sahibidir. (İbrahim Suresi, 46-47)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin kanunundan başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın kanununda kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 43)

Allah bir başka ayetinde ise geçmişteki kavimlerden örnek vererek onların içinde kötülük yapanların bozguna uğratılmış bir grup olduğunu bildirmiştir. Tarihte nasıl kötülerin ittifakı bozguna uğradıysa, günümüzde de mutlaka uğrayacaktır. Zaten onlar bozguna uğramış olarak yaratılmışlardır:

Onlar, burada (çeşitli) fırkalardan olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı. Semud, Lut kavmi ile Eyke halkı da. İşte onlar (Allah'a karşı isyanda birleşen ve güç toplayan) fırkalar(dı). (Sad Suresi, 11-13)

Allah, dünyada kötülük için uğraşanlar, insanları Kendi yolundan alıkoyanlar, onlara çirkinliği ve utanmazlığı öğretenler için ahirette acıklı, çok şiddetli, hiç dinmeyen, bir kez olsun ara verilmeyen ve sonsuza kadar sürecek olan bir azap olduğunu bildirmiştir. Ahiret azabından önce ise dünyada da şiddetli azaplarla karşılaşacaklarını şöyle haber vermiştir:

Sonra kötülük yapanların uğradıkları son, Allah'ın ayetlerini yalanlamaları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu. (Rum Suresi, 10)

Artık 'kötülüğü örgütleyip düzenleyenler', Allah'ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler? (Nahl Suresi, 45)

Kötülerin ittifakına dahil olanlar, dünya hayatının çıkarları için onlarla birlikte olmayı, onların yanında yer almayı bir üstünlük ve yarar zannedenler, ahirette kötülerle birlikte oldukları için büyük bir pişmanlık duyacaklardır. Dünya hayatında sözlerinden çıkmadıkları, büyük bir saygı duydukları bu insanlar için Allah'tan şiddetli bir azap isteyeceklerdir. Ancak onların bu pişmanlıkları onlara hiçbir fayda getirmeyecektir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

(Müşrik olan hakim güçlere:) "İşte bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (denilir). (Onlara uyanlar) Derler ki: "Hayır, sizler; asıl size bir merhaba yok. Bunu (azabı) siz bizim önümüze sürdünüz. Ne kötü bir durak." Derler ki: "Rabbimiz, kim bunu bizim önümüze sürdüyse, ateşteki azabını kat kat arttır." (Sad Suresi, 59-61)

Dünya hayatında iyilik iddiasıyla yola çıkıp, iyileri kötü, kendilerini de iyi göstermeye çalışan bu azgın, alaycı ve zalim insanlar cehenneme girdiklerinde, iyileri arayacaklar ancak onları bulamayacaklardır. Çünkü onlar Allah'ın kendileri için yarattığı sonsuz güzellikteki cennette ebediyete kadar ağırlanmak üzere yerlerini almışlardır:

Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz. Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" Bu, cehennem halkının birbiriyle çekişmesi kesin bir gerçektir. (Sad Suresi, 62-64)

SONUÇ: İYİLERLE İTTİFAK ETMEKTE ERTELEME OLMAZ

Bu kitabın yazılış amacı, iyilere, vicdan sahiplerine, dürüst, samimi, iyimser, candan, alçakgönüllü, yardımsever, vefalı, iffetine düşkün, fedakar, affedici, uzlaşmacı, ılımlı, barış taraftarı insanlara bir çağrıda bulunmaktır. Bu insanların hepsi elbette ki çevrelerinde her zaman güzel söz, saygı ve sevgi dolu tavırlar, barışçıl ve huzurlu bir ortam görmek isteyen, duyarlı ve aklı selim sahibi insanlardır.

Ancak bir de çevremizde, hem de oldukça fazla sayıda kötü, vicdansız, sahtekar, yalancı, kötümser, hilekar, samimiyetsiz, kibirli, bencil, nankör, saygısız, kindar, dedikoducu, iffetsiz, kavgacı, huysuz, geçimsiz, nefret dolu insan bulunmaktadır. Bu insanlar, sahip oldukları kötü özellikleri tüm insanlara yaymak, onları bu kötülüklerin etkisi altına almak için, şeytanın da sevkiyle işbirliği halindedirler. Günümüzde son derece güçlü ve zararlı bir hale gelen kötülerin ittifakına karşı, iyilerin de vakit kaybetmeden, zemin yoklamadan, kim ne yapıyor diye bakmadan, kimin ne dediğine aldırmadan, zorlukları göze alarak, iman şevki ile birbirleri ile ittifak etmeleri ve var güçleriyle kötülüklere karşı koymaları gerekmektedir.

Bugün insanların birbirlerinin hatalarını, eksikliklerini araştırmalarının, her insana bir kabahat bularak onu gözden çıkarmalarının vakti değildir. Aksine "Ben Müslümanım" diyen, "Ben vicdanlı, iyi bir insanım" diyen herkes ittifak etmeli, kötüleri güçlendirecek ve cesaretlendirecek her türlü davranıştan kesinlikle kaçınmalıdır.

Bu ittifakı geciktirmek veya "Önce herkes yapacağını yapsın, ben de ona göre davranırım" demek ise, kötülerin zulümleri karşısında mağdur ve mazlum konumunda olan kimseleri yalnız bırakmak olur.

Herkesin birbirine hüsn-ü zanla baktığı, hataların veya eksikliklerin dostane ve samimi bir üslupla dile getirilerek düzeltildiği, barışın, sevecenliğin, hoşgörünün, arkadaşlığın, neşenin, müjdelerin, bereketin kısacası Kuran ahlakının hakim olduğu bir ortamda yaşamak için tüm vicdanlı insanların ellerinden gelenin en fazlasını yapmaları gerekir. Bizler bu niyetle hareket edersek, sonsuz merhamet ve şefkat sahibi olan Rabbimiz tüm bu güzellikleri verecektir. Öyle ise herkes iyilerle, iyilik ve hayır için tüm hayatını vakfetmiş olanlarla birlik ve beraberlik içinde olmalıdır. Unutulmamalıdır ki, Allah Saff Suresi'nin 4. ayetinde Müslümanların, "... birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi..." olmalarını emretmektedir.

EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar. Bugün bilimsel gelişmeler, evreni ve tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini gözler önüne sermektedir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık

sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: "Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: "Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladış (Jeffrey Bada, Earth, şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilemememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10^{950}'de 1'dir. Ancak matematikte 10^{50}'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)*

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı

değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rastgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Originsş, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden

evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus
2- Homo habilis
3- Homo erectus
4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecus*lar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)*

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası

olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Time, Kasım 1996)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle Australopithecus fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı

yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10^{-950} olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp,

elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran

televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu

görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?...

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.

(Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri

görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azap onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, Kuran'daki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

... Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen,

hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)

Televizyon izlerken, gazete okurken ya da herhangi bir yerden geçerken görmek veya duymak istemediğiniz birçok şeyle karşılaşırsınız. Fakir insanlar, cinayetler, katliamlar, açıkça haksızlığa uğrayan ama haklarını arayamayan kişiler, kavgalar, sataşmalar, küfürler, incitici ve aşağılayıcı sözler, çekişmeler, türlü menfaat uğruna çıkartılan huzursuzluklar, zorbalıklar ve daha birçokları...

Elbette siz de herkes gibi huzur ve güvenlik dolu, hiç kimsenin bir diğerine zarar veya tedirginlik vermediği, insanların barış ve dostluk içinde yaşadıkları, birbirlerinden daima güzel, övücü, saygı ve sevgi dolu sözler işittikleri bir toplumda yaşamak istersiniz. Elbette çoğu insan gibi siz de televizyon kanallarını değiştirdiğinizde, gazetenin sayfalarını çevirdiğinizde veya işinizde, evinizde, hep güzel ahlaka sahip, neşeli, candan, dürüst, saygılı, sevgi dolu, hoş sohbet insanlar görmek, hep müjdeli ve güzel haberler duymak istersiniz. Ancak bu güzel ortamın bir gün gelip de kendiliğinden oluşmasını beklemek yeterli değildir. Bu nedenle de barışın, huzurun ve güvenliğin hakim olduğu bir toplumda yaşamayı samimi olarak isteyenler bir an önce karar vermeli ve Kuran ahlakını yeryüzüne hakim kılmak için faydalı çalışmalar yapmalıdırlar.

Bu kitap, iyiliğin hakim olmasını isteyenlere, iyilik yapmaları ve diğer iyilerle ittifak etmeleri için yazılmış bir çağrı niteliğindedir. Ancak bu çağrı herhangi birine veya birilerine değil,
doğrudan size yapılmaktadır.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 57 ayrı dile çevrilen yaklaşık 250 eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu
kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.